

02 Yaşamın İçinden

Okur toplantılarımız devam ediyor

ANTAKYA

28 Eylül günü gerçekleştirdiğimiz okur toplantısındaki ilk konu başlığında Gezi Direnişi'nin göstermiş olduğu sosyal medya gerçekliği ve burjuva basının kirli yüzü üzerine de sohbet ettikten sonra gazetemizin neden haftalık çıktığı ve doğal muhabirliğin önemi üzerine de sohbet ettik. Gazetenin beslenmesi hususunda yine Antakya'nın etnik-kültürel farklılıklarının ve özelliklerinin yazılı hale getirilmesi ve gazetemize aktarılması konusunu konuştuk.

Toplantının devamında dağıtım ve kitlelerle daha sıkı bağlar geliştirmek kapsamında dağıtım komisyonlarının önemi üzerine durduk. Gazetemizin haftalık çıkması vesilesiyle kitlelere daha sık gitmenin olanaklarının yaratıldığını belirten okurlarımız dağıtım komisyonları ile kitle faaliyetinde niteliğin artırılmasını tartıştık.

İSTANBUL-GAZİ MAHALLESİ

28 Eylül günü okurlarımızla biraraya geldik. Gazetemizin haftalık çıkmasını ve dağıtımını konuştuğumuz toplantıda, okurların önerisi ile periyodik bir şekilde biraraya gelme ve değerlendirme toplantıları yapma kararı aldık. Bu toplantıda okurlarımızın en temel talebi, mahallede biraraya gelinebilecek ve sohbet edilebilecek mekanların yokluğu idi. Bu konuda çeşitli öneriler tartışıldı. Toplantının bitmesine yakın kimlerin ne kadar gazete alıp çevresine vereceğini kararlaştırdık.

MERSİN

29 Eylül günü, Adana, Tarsus ve Mersin ÖG okurlarıyla, gazetemizin haftalık çıkması vesilesiyle bir toplantı gerçekleştirildi. Toplantının ilk gündemi olarak, gazetemizin neden haftalık çıkmaya başladığı konuşuldu. Bu konuların daha önce Çukurova bölgesinin alanlarında tartışılıp belirli bir olgunluğa ulaştırılmış olmasının da etkisiyle oldukça verimli geçen toplantının bir diğer gündemi ise, abonelik ve doğal muhabirlik konularıydı.

Sosyal medyanın da kullanımının artmasıyla birlikte, her okurumuzun haber yapma yükümlülüğü vurgulanarak, bu kapsamda haber ekibi oluşturulabileceği herkesin hem fikir olduğu bir çözüm oldu. Gazetemize ve sitemize yeni önerilerin alındığı kısımda ise; işçiler için ek broşürler hazırlanabileceği dile getirildi. Tüm bu bahsedilen süreçte, okurların bir araya gelerek düzenli toplantılar ve planlar yaparak çalışmalarını daha da verimli yürütebileceği eklenerek toplantımız sonlandırıldı.

"... Çünkü gerçekler devrimcidir!" şiarı ile çalışmalarımız sürüyor!

H. Merkezi: Gazetemizin periyodunun haftalık olmasıyla beraber birçok yerde okur toplantıları gerçekleştirdik. Bu süreçte gazetemizin daha yaygın tanıtımı ve dağıtımını amacıyla okurlarımızla çeşitli çalışmalar düzenledik.

İSTANBUL

* **Kartal:** 21 Eylül günü Kartal Merkez'de stant çalışması yapıldı. Özellikle gençlerin ilgisinin göze çarptığı stantta, Partizan'ı tanıyan birçok kişiyle sohbet edildi. Ayrıca 22 Eylül akşamı da yine çay bahçeleri önünde açtığımız stantla çalışmalarımıza devam ettik.

* **1 Mayıs:** Gazetemizin haftalık olmasına dair çıkartılan afiş ve stickerlerimizi 24 ve 25 Eylül günleri mahallemizin birçok bölgesine yaptık. Yine aynı günlerde gazete dağıtımları örgütledik. Ayrıca YDG kampanya afişleri yaptık.

* **Kadıköy:** 28 Eylül günü Kadıköy Uzunçayır Metrobüs'te açtığımız stantla halka gazetemizi ulaştırdık. Dağıtım sırasında abone olmak isteyenlerin de olması dikkat çekiciydi.

* 29 Eylül günü Kadıköy çarşıda stant açtık. Gazetemizin haftalık çıktığına dair bildiriler ve toplu gazete dağıtımını başlattık. Ayrıca stantta Partizan dergisi ve Taksim Meydan Okuması kitabının dağıtımını ve kuşlama yaptık. Standımızın yanı başında sokak müzisyenleri müzik dinletisi verdi.

* **Gülsuyu:** 23 Eylül Salı günü okurlar olarak gazetemizin haftalık olması nedeniyle afişleme çalışması yaptık.

* **Sarıgazi:** 27 Eylül Cuma günü Sarıgazi esnafına gazete dağıtımını için çıktık. 28 Eylül Cumartesi günü Yenidoğan halkına gazetemizi ulaştırdık. Genelde kadınlarla sohbet ettiğimiz gazete dağıtımında Gazetemizde bulunan **Göğün Yarısı** köşesini önerdik. **29 Eylül Pazar** günü Taşdelen Aydınlar Mahallesi'nde gazete dağıtımımızı ve Özgür Gelecek afişlerimizi yaptık. Yine Aydınlar Mahallesi'nde geniş bir gazete dağıtımını yaptık ve her girdiğimiz evde sohbetlerimizi ederek ayırdık. Sarıgazi'ye gelerek gazete faaliyetimizi burada devam ettik.

BURSA

* **Gemlik:** Çalışmalarımızın amacına ulaşabilmesi için ilk olarak 28

Eylül günü stickerlerimizi servis duvarları başta olmak üzere merkezi yerlere asarak çalışmalarımızın ilk startını vermiş bulunduk.

ANKARA

* 28 Eylül'de Yüksel Caddesi'ne açtığımız stantta gazetemizin son sayısının, Partizan dergisi ve Umut Yayıncılık kitaplarının dağıtımını yaptık. Toplu şekilde çıktığımız dağıtımda gazetemizi ve devrimci basının önemini anlattık. Ayrıca gazetenin yeni sayısından belli kısımlar da ajitasyon olarak okundu.

* 29 Eylül'de Mamak Şahintepe Mahallesi'nden başlayıp Tuzluçayır Meydanı'na kadar afişlerimizi yaparak gazetemizin tanıtımını yaptık. Ardından da Tuzluçayır Meydanına standımızı açarak gazetemizi Tuzluçayır halkına ulaştırdık.

MERSİN

İlk başta gazetemizi kitlelere ulaştırmada araç olabilecek büfe, kitap-evi, kültür merkezi arayışına girdik. Tespit ettiğimiz bu yerlerin bir kısmına gazetemizi bırakmaya başladık. Yine geçmişten bugüne bizi bilen, yakın olduğumuz emekçi halkımızın yaşadığı bir semtte yoğunlaşmaya başladık. Semtte bulunan büfelerin bir kısmına gazetemizi bırakıp, stickerlerimizi yapıştırdık. Okurlarımızın dışında daha önceden gitmediğimiz kimi yerlere de gidip gazetemizi ulaştırdık. Kuracağımız dağıtım ve çalışma ekiplerinde görev almaktan bize olanaklar yaratmaya, etraflarındaki insanları bize yönlendirmekten ekonomik desteğe kadar faaliyetimizin omuzlayana olmaya başladılar.

İZMİR

29 Eylül günü Helvacı Köyü ve Narlıdere'de yapılan çalışmalarda gazetemizi kitlelere ulaştırdık. Aynı zamanda stickerlarımızı birçok yere yapıştırdık. Narlıdere'nin yeni bir çalışma alanı olmasına karşın halk bizleri çok sıcak karşılayarak Partizan'ı tanıdıklarını, daha önceki yıllarda burada faaliyet yürüttüklerini, uzun zaman sonra tekrar gazetemiz Özgür Gelecek'i gördüklerine çok mutlu olduklarını dile getirdi.

Paket paket demokrasi, kimin için?

AKP hükümeti tarafından topluma büyük bir gürültüyle, önemli bir gelişmenin arifesinde olduğumuz duygusu aşılansak gündeme getirilen **"Demokrasi Paketi"** 30 Eylül günü Başbakan Erdoğan tarafından şaşalı bir törenle açıklandı. Bugüne kadar Erdoğan'ın içeriğine değinmeden, *"çok güzel şeyler olacak"* makamıyla her konuşmasında yüksek perdeden dile getirdiği, AKP'nin sesi medyanın etrafında büyük bir gizem yaratarak, beklentileri artırma yoluna gittiği paketin balonu her gün biraz daha şişirildi.

Bugüne kadar içeriği "sır" gibi saklanan, başbakan ve az sayıdaki AKP'li "ileri gelen" dışında içinde ne olduğunu kimsenin bilmediği paketin, ilk adım olduğu ve arkasının geleceği söylemleriyle beklenti ve umut diri tutulmaya, seçim hazırlıklarına, paket dopingi yapılmaya çalışıldı. Ancak tüm bunları söylerken arada kaynamasın diye baştan belirtelim; bu paket İçişleri Bakanlığı'na bağlı "mahalli istihbarat örgütü" olarak çalışan, faaliyet alanı "terörizmle mücadele", başka bir deyişle halka karşı devleti koruyan bir baskı aygıtı olan **Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı**'nın koordinatörlüğünde hazırlandı. Pakete geçmeden önce, öncesindeki tartışmalara şöyle bir göz atalım:

"Tek millet, tek bayrak, tek vatan, tek devlet"

Sorunlarının çözüleceği iddia edilen toplumsal kesimlerin hiçbirinin fikrinin alınmadığı, tartışma süreçlerine dâhil edilmediği, demokrasi kelimesinin adeta altında ezildiği bir paket söz konusu olan. Anadilde eğitimin olmadığı, seçim barajının düşürülmediği, Alevilerin, Müslüman olmayan azınlıkların taleplerinin dikkate alınmadığı, bir bütün olarak ülkemizin emek ve demokrasi güçlerinin bugüne kadar uğruna mücadele ettikleri hiçbir temel başlığın gündeme alınmadığı bir paketten demokrasi çıkacağı iddia edildi!

Yalnızca hazırlanış biçimi bile paketin demokrasi adına büyük bir fiyaskoyla sonuçlanacağını açıkça ortaya koyuyor. Erdoğan'ın paketle ilgili sözlerinden yansıyanlar da bu düşünceyi kanıtlıyor: *"Yola çıkarken 'Tek millet tek bayrak, tek vatan, tek devlet' dedik ya... Bugün de, yarın da bunu söyleyeceğiz... Tek bayrak diyoruz değil mi? Niye tek bayrak? Çünkü bizim bayrağımızın rengi şehidimizin kanıdır. Hilal bağımsızlığımızın ifadesidir."* (Neşet Ertaş 1. Altın Bağlama Kültür/Sanat Ödülleri töreni. 28 Eylül 2013)

Egemen sınıf basını, demokrasi paketini allayıp pullamaya devam ededursun, Erdoğan'ın bu sözleri paketin çerçevesini ve elbette içeriğini de yeterince çiziyordu: Kürt ulusuna yönelik imha, inkar ve asimilasyonda; Aleviler üzerindeki ötekileştirme, diğer milliyet ve inançlara yönelik baskı siyasetinde durmak yola devam!

TC devletinin, özellikle Kürt ulusunun ağır bedellerle savunduğu ve büyütürük bugüne taşıdığı haklarına dair tek bir söz söylemeden demokrasi çığırkanlığı yapması elbette şaşırtıcı değildir. Zira evleri depremde enkaza dönüşen depremedeleri kaldıkları konteynırlardan zorla çıkarmaya çalışan, Roboski katliamının sorumlularının yargılanmasına ilişkin bir arpa boyu yol almayan bir devlet gerçekliği ile karşı karşıyayız. "Demokrasi" paketiyle reformlardan, özgürlüklerden söz eden TC devletinin aynı zamanda Suriye'de Kürtlere ve Alevilere karşı savaşan İslamcı militanlara kucak açması ve tüm olanaklarını seferber etmesi bu yüzden bizi şaşırtmamaktadır.

"Banayasa'dan kendine demokrasiye"

Gelelim pakete... Günlerdir "heyecanlı" beklenen paket DİHA'ya röportaj veren DTK Eşbaşkanı **Ahmet Türk**'ün dediği gibi, *"Bir kabağa baktığınız zaman çok büyük gözüküyor, görkemli görünüyor ama kabağı ikiye böldüğünüz zaman bakıyorsunuz içi bomboş, bu paketin de içi bomboş"*! ayrıca bu "kabak" örneğinden gidersek, senelerdir "açılım" ve "paketler", bu paketin de fos çıkmasıyla iyice kabak tadı verdi. Hala bu kabaktan harikalar yaratanlar olsa da!

Paketin ilk ve en büyük tartışması

seçim barajı üzerine. *"3 farklı alternatif tartışmaya açıyoruz"* diyen Başbakan, bazı siyasi partileri diskalifiye edecek, özellikle BDP'yi T. Kürdistanı sınırları dışından silmeyi getirecek 3 seçenek sunuyor. Mevcut % 10'luk barajın devam etmesi, barajı % 5'e çekip, 5'li gruplandırmayla **Daraltılmış Bölge Seçim Sistemi**'ni yürürlüğe koyulması ya da barajın tamamen kaldırılarak, Dar Bölge Seçim Sistemi'ne geçilmesi...

Paketten çıkan diğer maddeler neler? *"Cebir veya tehdit kullanarak, ya da hukuka aykırı başka bir davranışla, bir kimsenin inanç, düşünce veya kanaatlerinden kaynaklanan yaşam tarzına ilişkin tercihlerine müdahale edenlere, ya da bunları değiştirmeye zorlayanlara, 1 yıldan 3 yıla kadar hapis cezası"*! Kulağa hoş gelse de bu maddedeki cezanın; Alevilerin, Hıristiyanların, Keldanilerin, Yezidilerin vs. ibadet ve inançlarının engellenmesi durumunda değil; mesela ODTÜ'de cemaat evlerine öğrenci toplayanların kampüsten dışarı çıkarılması için eylem yapan öğrencilere yönelik verileceği açık değil mi? Keza Hıristiyan din insanlarının katledildiği Malatya davası sürecine bakalım ya da yine Malatya-Sürgü'de Alevi aileyi yakmaya çalışanların değil de buna tepki gösteren Alevi ailenin yargılandığı sürece bir göz atalım. Çıkan sonuç, "kendine demokrasi" paketi ile söylenen bu güzel sözlerin halk için geçerli olmadığıdır.

"Demokrasi değil, demokrasi mücadelesi"

Günün sürprizi yine Erdoğan'dan geliyor: *"Nevşehir Üniversitesi'nin ismini, Hacı Bektaş Veli Üniversitesi olarak değiştiriyoruz"*! "Kürt'e Kürt, Alevi'ye

Alevi demeyen" bu paketten ne cemevileri için ibadethane statüsü ne de inanç özgürlüğü çıkıyor. Aksi-ne "özgürlük", "yardım toplayanlara" geliyor: *"Kurban derisi, fitre ve zekat toplama konusunda Türk Hava Kurumu'na yetki verilmiş, aslında Anayasa ve yasalara tamamen aykırı, insan hak ve hürriyetlerine ters bir durum oluşturulmuştu. Şimdi, yasal olarak da bu yanlış uygulamaya son veriyor, ilgili kanunun 8'inci maddesindeki söz konusu hükmü kaldırıyoruz. Vatandaşımız, bundan sonra yardımlarını hür iradesiyle istediği yere verebilecek."*

Bu paketten çıkan en pis kokulardan biri de bu maddeden geliyor. Keza Özgür Gündem gazetesinin 27 Eylül günü yayımlanan sayısında yer alan bir habere göre; **lekolin.org** sitesinin İçişleri Bakanlığı tarafından Hatay Valiliği'ne gönderdiği gizli ibareli belgede yer alan, *"Bölgesel çıkarlarımız temelinde PYD güçlerine karşı desteklediğimiz El Nusra mücahitlerine aşağıda belirlenen çerçevede desteğin sunulması, iliniz sınırları içindeki kamu kurumlarına ait sosyal tesislerde barındırılmaları. Milli İstihbarat Teşkilatımız denetiminde çeşitli ülkelerden getirilerek bölücü örgüt PKK uzantısı PYD'ye karşı savaşırılan, ağırlıkta Çeçen ve Tunusluların bulunduğu El Nusra'ya bağlı mücahitlerin geçişlerinde gerekli desteğin sağlanarak, güvenliklerine ve konunun gizliliğine riayet edilmesi önem arz etmektedir"* ifadeleri bu maddenin kimler için oluşturulduğunu da göstermektedir. Anlaşılan o ki; bu bayramda da din kisesesi altında "Suriye'ye yardım", "Filistin'e yardım" başlıkları ile dernekler aracılığıyla toplanacak yardımlar, Rojava'da Kürt halkına ölüm, gasp, tecavüz olarak geri dönecek!

Kısacası "bu bahar da demokrasi siz gezeceğiz"! Gazetemize röportaj veren Kemal Bülbül'ün "Demokrasi Paketi'nden ne çıkar?" sorumuza verdiği cevabı tekrarlamamız gerek: Bu paketten çıksa çıksa "demokrasi için mücadele" çıkar. Devlet hala her eyleme hatta iş için kuyruğa giren işsive dahi gaz ve copla saldırırken, hala Ethem'in mahkemesinde sivil polisler hâkimin gözü önünde Ethem'in avukatı ile ailesini darp ederken, hala karakollar kadınlar için tecavüz ve taciz merkezi iken, Berkin Elvan hala hastanede yaşam mücadelesi veriyorken, çeteleri devreye sokarak emekçi mahalleler boşaltılmaya çalışılıp, karşı çıkan devrimciler (Hasan Ferit Gedik gibi) katledilirken başka yolumuz da yok!

Kazova'da yeni tarz üretim ile umutlar yeşeriyor

Her şeyden önemlisi patronsuz çalışıyorlar. Kendi tabirlerine göre "ayakların baş olduğu" bir yer Kazova tekstil fabrikası. **Patron kavramını kullanmıyorlar bile çünkü onların patronu yok.** İşçinin üretimden gelen gücüne güveniyorlar ve üreterek kazanıyorlar ama bu sefer kazanan patronlar değil işçi sınıfı oluyor.

Kazova işçilerinin talepleri ise artık sadece alacakları değil; halka kaliteli ve ucuz kazak üretimi yapmayı, kolektifi güçlendirmeyi hedefliyorlar, nitekim başarılı da oluyorlar.

Geçtiğimiz günlerde yapılan defilede ürettikleri kazakları sergilediler. Aydın, yazar ve sanatçıların destek verdiği "direniş defilesi" yoğun ilgi gördü. Direnişteki işçilerden **Bülent İnal** ve **Yaşar Günay** konuşma yaptı. Etkinliğin ana temasını ise açıklamada yer alan şu sözler açıklıyordu; "**Direnerek öğrendik, öğrendiklerimizle direneceğiz.**" Sergi sanatçıların kazakları sunmalarıyla devam etti.

Kazova işçileri, direnirken çok şey öğrenmişler, direnişin olduğu her yerde yer olmaya çalışmışlar; Gezi İsyanı'nda, işçi sınıfı mücadelesinde kısacası emek ve sınıf sömürsünün olduğu her yerde olmaya devam edecekler. Hem ürettikleriyle hem de işçi sınıfına kazandırdıklarıyla önemli bir deneyim oldular. Çünkü umut dolu geleceğin mümkün olduğunun ve patronsuz üretim yapılabileceğinin bir ispatı aynı zamanda Kazova işçileri.

Sonuç olarak eski patronlara ulaşamadılar ama işçi sınıfına bir gerçeği de göstermiş oldular; üretimin gücünün, Kazova patronunun saklanması, kaçması yani korkusuna neden olduğuna tanık oldular/olduk.

Amaç halka ucuz ve kaliteli kazak...

Kazova işçileri, şimdi de işgal ettikleri fabrikada patronların kullanılmaz hale getirdikleri makineleri tamir ederek üretim yapmaya başladılar. Forumlarda, dayanışmalarda işgal ettikleri fabrikada ürettikleri kazakları ilk önce kanser hastası Kemal Avcı için satışa sundular, sonra Berkin Elvan için üretecekler ve daha sonra Wanlı depremzedelere gönderecekler. Kurumsal üretim yapan Kazova işçileri kendilerine, "**Direnen Kazova İşçileri Kooperatifi**" diyorlar. Onları en iyi anlatan tanım bu, çünkü kooperatif tarzı üretim yapıyorlar.

İstanbul: 27 Şubat'ta Kazova Fabrikası işçilerini kötü bir "sürpriz" bekliyordu. "Yıllık izin" adı altında bir hafta izne çıkarıldıktan sonra iş başı yapmaya geldiklerinde işçileri, fabrikanın önünde Kazova'nın avukatları bekliyordu. İzne çıkan işçiler adına üç gün işe gelmemekten tutanak tutulmuş ve hiçbir hakları verilmeden kapının önüne konmuşlardı.

27 Şubat'ta işten çıkarılan Kazova işçileri, patronları **Ümit Somuncu** ve **Mustafa Umut Somuncu**'nun gasp ettiği haklarını alabilmek için eylemler yapmaya başladılar. 29 Nisan günü fabrikanın önüne çadır kurdular, çünkü Somuncular, fabrikadaki ürünleri ve makineleri kaçırmaya başlamıştı.

Çarşamba günleri Şişli Cami önünde toplanan Kazova Tekstil işçileri Bomonti'deki fabrika önüne kurdukları çadıra yürüyüşler gerçekleştirdiler. Bu süreçte birçok sendika, direniş çadırını ziyaret etti. Kazova patronları Ümit Somuncu ve oğlu Mustafa Umut Somuncu işçilerin 4 aylık maaşlarına, kıdem ve ihbar tazminatlarına el koydu ve bütün bunların üzerine işçiler 28 Haziran günü fabrikeyi işgal ettiler.

Kazova işçilerinin yaptıkları eylemler sadece bunlarla sınırlı kalmadı. Somuncuların peşine düşen işçi-

"Baskı olmasaydı, greve gitmezdik"

Elazığ: Taşeronlaşmanın katmerli sömürü olduğu bu düzende 5 taşeron firma ile son 7 yılda 30'dan fazla işçinin yaşamını yitirdiği ETİ Krom (Ferro Krom-Yilkrom)'da greve çıkan maden işçileri ile bir röportaj gerçekleştirdik. Sorularımızı, 1 aydır grevde olan 504 işçiden **Mahmut Orman**'a sorduk.

- Direnişe nasıl başladığınızı anlatabilir misiniz?

- Biz iki sene önce bir sözleşme gerçekleştirdik. 20 madde üzerinden hazırladığımız sözleşmedeki hiçbir maddeye uyulmadı. Uyulmadığı için "işçiler niye hakkımızı vermiyorsunuz" diye ayağa kalktı ve daha da oturmadı. Şimdi diyorlar ki "**biz haklarımızı vermişiz!**" Bize zorla imza attırdılar, "**Ya bu imzayı atacaksınız ya da işten çıkacaksınız**" diye. "**Bize emeğimizin karşılığı verilmeden imza at-**

tırmışlarsa hakkımızı versinler" diye bu davaya başladık. Grevimiz, maaşlarımız bankaya yatırıldığında sonlanacak. Diğer bütün maddelerde anlaşılabilir. Bir de şu var; firma kendi aklınca "bunlar parasız kalacaklar ve belli süreden sonra sıkıntı çekerler mecbur anlaşmaya yanaşırlar diye" düşünüyor. Ama biz aklıktan ölsek de çalışmaya gitmiyoruz.

- Grevde olduğunuz için taşerondan, askeriyeden baskı görüyor musunuz?

- Zaten baskı olmasaydı, kimse

greve gitmezdi. Biz grevden 15 gün önce Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na dilekçe yazdık. Dilekçeyi ayın 5'inde gönderdik; ayın 6'sında çıkışımızı verdiler. Bizi işten çıkardılar ki hak iddia etmeyelim diye. Yaptığımız yeni sözleşme çift taraflı hazırlandı, ancak tek taraflı feshedildi. Tabii o zaman bizler buna razı olduk. Bir de sendikal hiçbir faaliyete de firma izin vermiyor. Ama biz de "**madem sendika olmayacak; sendika tarzı örgütlenerek kendi içimizde örgütlenme yaratacağız**" dedik. Ve olumlu baktılar. Şu anda diğer maddeler üzerinden bir anlaşmaya varamadık.

- Taksim Gezi İsyanı'na dair bir şeyler söylemek ister misiniz?

- Direnişçiler olarak kendimizi ifade edemiyoruz ya da sahipsiz kaldığımız için... Devlet de bir tek zengin kısma çalışıyor. Bu düzende birileri zengin, birileri fakir oluyor, devlet de bu köleliğe göz yumuyor. Bundan dolayı devletten şikâyetimiz var.

Ekonomi "büyüyor", işçiler isyan ediyor

H. Merkezi: Ekonominin büyüdüğü yalanıyla yaşadığı krizi örtmeye çalışan AKP'ye cevap; kölece çalışma koşullarına isyan eden işçilerden geliyor.

FEDAŞ'ta direniş

Dersim'de enerji işçileri, Fırat Elektrik Dağıtım AŞ'nin (FEDAŞ) AKSA şirketine devrinden sonra maaşlarının düşürüldüğünü öğrendi. Bir işçi de "rotasyon" adı altında Hozat'tan Ovacık'a sürgün edildi. Ardından işçilerin tamamına yakını 17 Eylül'de iş bıraktı, greve çıktı. 20 Eylül günü de Elazığ'da çalışan FEDAŞ işçileri de yarım gün iş bırakma eylemi yaptı.

Feniş işçileri eylemde

Kocaeli Gebze'deki Feniş Alüminyum'da 20 gündür fabrika işgalini sürdüren işçiler, 25 Eylül günü patron **Sedat Aloğlu**'na verdikleri sürenin dolması üzerine, İstanbul Mecidiyeköy'deki Feniş Holding'in kapısına dayandı. Açıklamadan sonra işçiler, Feniş Holding kapısı önündeki polis barikatına yönelir gibi yaparak polisi şaşırttı.

Şaşkınlıktan yararlanan işçiler holdingin önünden geçen, İstanbul'un en yoğun trafiğe sahip caddelerinden Büyükdere Caddesi'ni trafiğe kapattı. Caddede kimi işçiler oturma eylemi yaparken, kimi işçiler de pankart açtı, 3 kadın işçi de kendini zincirledi. Çevik kuvvet işçilere cop ve kalkanlarla saldırdı. Bu saldırıya çıplak elleri ve pankart, döviz çitalarıyla karşılık veren işçiler, yoldan çekilmedi. Çevik kuvvet geri çekilmek zorunda kalırken, caddede eylemlerine devam eden işçiler, bir süre sonra Feniş Holding kapısına dayandı. Direniş için hazırladıkları marşı hep bir ağızdan okuyan işçiler "**Sizinle anladığımız dilden konuşacağız**" diyerek eylemi sonlandırdılar.

İşçiler şantiye bastı

Erzurum'da Devlet Su İşleri'nin (DSİ) ihale ettiği Sakalikesik Ovası Sulama İnşaatı'nda çalışan yaklaşık 350 işçi, şirketten 4 aydır ücret alamadıklarını belirterek 25 Eylül günü eylem yaptı. İşçiler, Çat yolu üzerindeki şantiyede çalışmalarını denetlemeye gelen DSİ 8'nci Bölge Müdürü Sabahattin Çapkınoğlu ile Genel Müdürlük müfettişi ve yanlarındaki görevlilerin, işlerini bitirdikten sonra şantiyeden çıkmalarına izin vermemekle, şantiyenin giriş-çıkışlarını kapattılar. Bölge Müdürü Çapkınoğlu, Antalya merkezli şirketin Aydın'da yaptığı bir işin hak edişine bloke konulduğu ve buradan alınacak paranın işçilere dağıtılacağı sözünü verdikten sonra şantiyeden ayrılabilirdi.

İşsize de gaz!

Riha (Urfa)'nın Siverek ilçesinde İŞ-KUR'un Toplum Yararına Çalışma Programı (TYCP) kapsamında 644 kişiyi istihdam edeceğinin duyulmasının ardından iş başvurusuna gelen 2 bin kişi, aynı anda başvurunun yapılacağı spor salonuna girmek istedi. T. Kürdistanı'nda ve de artık ülkenin her yerinde biraraya gelen kalabalık bir insan grubuna nasıl "yön vereceğini", "nasıl düzenleme yapacağını" bilmeyen polis, bildiği tek yöntemi devreye sokarak, salona aynı anda girmek isteyen kitleye gaz ve copla saldırdı.

“Bakıyorsunuz altından taşeronlaşma çıkıyor!”

TC rotasını, emeği yok sayma ve ucuz istihdam rejimine doğru çizmiş durumda. Derdi, varsa yoksa sermayenin istekleri doğrultusunda işgücü değerini aşağıya çekmek. AKP'nin işçi alanında yürüttüğü taşeronlaştırma, sendikaları işlevsizleştirme ve sindirme, yoksulluğu yaratma ve yönetme, esnek, kural dışı çalışmayı yaygınlaştırma konusundaki başarısını çok net bir şekilde görmekteyiz.

Bu başarısı o kadar açık ki bu konuda Çin'e rakip olmaya başladı. Görünen o ki AKP, Türkiye'yi **Çin ile teknoloji alanında değil ama çalışma koşullarının kötülüğünde rekabet eder hale getirdi.** İşçiler bu konuda buldukları her alanda tepkilerini dile getirmeye, devlete karşı ses çıkarmaya başladı. Buna son örnek ise bir işçinin Çalışma Bakanı'na yönelik “Kaybedecek neyim var” sözleri oldu.

“Kaybedecek neyim var”

Kıdem tazminatı, taşeronluk ve esnek çalışma gündemiyle toplanan **Çalışma Meclisi'**nde, hastanede taşeron olarak çalışan bir işçi kürsüye çıkarak yaşadıklarını anlattı. İşçi, “*Çalışma Bakanımız asgari ücretle geçinilebilir diyor. O zaman verelim 1 ay o ücreti geçinsin*” diyerek başladı sözlerine. Bu arada salondan gelen “seni işten atarlar” tepkilerine de yanıt veren işçi, “**Kaybedecek neyim var?**” diye konuştu. Kaybedecek neyimiz var?

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı **Faruk Çelik** ise, işçi sözlerini bitirdikten sonra söylenenleri sanki ilk kez duyuyormuş gibi hazmedemeyip tekrar söz aldı. Çelik, “*Bu bir slogan toplantısı değil. Çalışma Bakanı asgari ücretle geçinilebilir demedi. Asgari ücret geçim ücreti değil, işçiyi koruma ücretidir*” diyerek durumu kabul edemediğini ve kendisinin asgari ücretle geçinemeyeceğini gösterdi. Bakanın işçinin sözlerinden hemen sonra kendini savunma ihtiyacıyla söylediği sözler de aslında kendisinin ne kadar samimiyetsiz olduğunun göstergesidir. “Asgari ücret geçim ücreti değil” diyor,

fakat işçiler geçim ücreti olmayan bu ücretle geçinmeye çalışıyor!

Oysa daha bir gün önce taşeron çalıştırmanın kölelik düzenine dönüştüğünü söyleyen de Bakan Faruk Çelik'ti. Bunu söylerken bakanı olduğu devletin, en büyük taşeron olduğunu unutsa da önemli bir gerçeğe parmak basıyor Bakan Çelik! Çelik'in bu çıkışındaki amaç açık ve net: Taşeron işçilerinin sorunlarını bahane edip, işçileri daha çok taşeronla mahkûm etmek! Amaç, işçinin hakkını korumak değil ucuz ve güvencesiz işçi ordusu yaratmaya, daha az tepki toplayarak devam etmek!

“Bakıyorsunuz altından taşeronlaşma çıkıyor!”

Bu konuşmanın gerçekleştiği yer, 26-27 Eylül tarihlerinde toplanan **Çalışma Meclisi...** Çalışma Meclisi'nin bu 10. toplantısında, çalışma hayatının yıllardan beri tartışma konusu olan kıdem tazminatı, alt işverenlik, özel istihdam büroları aracılığıyla geçici iş ilişkisi konuları ele alınırken; toplantıya, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı **Faruk Çelik**, TOBB Başkanı **Rifat Hisarcıklıoğlu**, Türk-İş Genel Başkanı **Ergün Atalay**, Hak-İş Genel Başkanı **Mahmut Arslan**, DİSK Genel Başkanı **Kani Beko**, TESK Başkanı **Bendevi Palandöken**, TİSK Yönetim Kurulu Başkanı **Tuğrul Kudatgobilik** katıldı. Bu çalışmaya ihtiyaç duyulmasının 2 önemli nedeni var. Birincisi devletin ağzının suyunu akıtan **kıdem tazminatı**, diğeri ise işçi-emekçilerde artık patlamalara yol açan **taşeron sistemde sözde iyileştirmeler yapmak...**

Bu mecliste açığa çıkan rakamlara göre **kamuda** toplamda **567.763 işçi** taşeron olarak çalışıyor. **Özel sektörde** ise toplam 419.466 işçi taşeron çalışma koşullarında çalıştırılıyor. Sadece resmîyete taşınan bu sayılardan bile 1 milyon işçinin (işin içine ailesini de eklediğimizde en az 4-5 milyon insanın) taşeron batağında çırpındığını görebiliriz. “*Kamuya bakıyorsunuz, 10 yıl öncesine oranla işçi sayısı 500 binden 200 bine düşmüş. Bakıyorsunuz altından taşeronlaşma çıkıyor*” diyen Bakan Çelik ülkenin dört bir yanını sarmalayan bu kan emici sistemden bihabermiş gibi açıklamalar yapsa da bu meclise götürülen dosyalardan fırlayan bu rakamlar, “güçlü ve ekonomisi büyüyen devletimizin” bu durumdan habersiz olmasının imkansız olduğunu gösteriyor.

“Halkın inadına hiçbir şey yapamazsın”

Elazığ: Elazığ'ın Kavak Köyü yıllardır beldelerinde, çevre köy ve civardan komşusuyla **Ferro Krom'un** yaydığı duman ve atık suyu ile zehirleniyor. Bu zehirlenmenin onlarda bıraktığı etkiler devam ederken, aynı firmanın bir Termik Santral yapımı için kolları sıvamaya üzerine bu talana, katliama sessiz kalmamak için bölge halkı tetikte bekliyor. Bu talanın, katliamın yaşanmaması için bölge halkı imza kampanyasıyla 5 binden fazla imza toplamış durumda. Bu imzaların bir işe yaramaması durumunda meşru müdafaa haklarını kullanacaklarını söyleyen halk hodri meydan diyor!

- **Yarımcı beldesinde termik santral yapımına dair neler söyleyebilirsiniz?**

Necmettin Yılmaz (Muhtar): Termik santralin yapımına çocuğumuzla, yaşlısıyla, genciyle hepimiz karşıyız. Karşılığı ne olursa olsun istemiyoruz.

Tayfun Demirkapı (Esnaf): Buranın esnafı olarak termik santral yapımına karşıyım. Canıma da mal olsa, karşıyım. Yarın buradan bireysel kanunlar

içerisinde bir şeyler yapsak sonu ne olur; tabii kanunlar çerçevesi dışına çıkmak istemiyoruz ama gerekirse o da olur. Bu memleket için, çocuğumu eşimi alıp sokaklara ineceğiz. Çocuklarımızın geleceğine sahip çıkmak için direneceğiz.

Ergün Demirbaş (Köylü): Ha buraya termik santral yapılmış ha Suriye buraya kimyasal atmış. Yani fark eden bir şey olmaz. Eğer Enerji Bakanı destek vermeseydi bu şirkete, hiçbir şey yapamazlardı.

Tahir Ertürk (Çiftçi): İstemiyoruz! Yarın doğacak çocuk bile sakat doğacak. Yaptığımız bir çiftçilik var, ekimimizi bile ekemeyeceğiz. Zaten sabahları Ferro Krom'dan çıkan dumanlar bizi zehirliyor. Burada tarım arazileri ve suyumuz var. Çevreye zararlı bir şeyi niye kabul edelim? Ama devlet bunlara destek verirse yaparlar kesin. Enerji bakanı olsun, Elazığ'ın milletvekilleri olsun kimse bu durum için bir şey yapmıyor. 1 yıl önce ÇED raporu hazırlanacaktı. Tabii halka sorulması gerekir değil mi? Bir defa geldiler, halkın tepkisini alınca kaçıp gittiler. Ferro Krom sahibi **Mehmet Yıldırım** diyormuş ki; “*ben inadına yapacağım.*” Halkın inadına hiçbir şey yapamaz.

Emekçinin Gündemi

Kıdem tazminatları kaldırılıyor, sendikalar ortak ediliyor

Ekim gelmeden AKP yeni saldırı paketini açıkladı. Başbakan başta kıdem tazminatı olmak üzere çalışma yaşamına dair bir dizi düzenlemenin yapılacağını söylemektedir. Bu, şu anlama gelmektedir. Ekim'de işçi ve emekçilere yönelik saldırı gelecektir. Bunu söylerken de işçi ve patronlara “siz anlaşın, bizim açımızdan sorun olmaz” diyerek babacan rolü oynamayı, emekçileri kandırmayı ihmal etmemektedir. Çünkü AKP bundan kısa süre önce sendikal alanda zaten gerekli düzenlemeleri yaparak bugünkü saldırının alt yapısını oluşturmuştu.

Bu alt yapı düzenlemelerinden biri de AKP'nin özel adamı olan Ergün Atalay'ın TÜRK-İŞ'in başına getirilmesi. Şimdi bunun sonucu alınmak isteniyor. Çünkü böyle bir saldırı karşısında ancak en sadık uçaklarla bu süreci atlatabilir. Çünkü AKP hükümeti, her alanda olduğu gibi işçi ve emekçilere karşı savaşını bir basamak yukarı taşımak istiyor.

AKP yeni yasama dönemi ile birlikte hazırlanan saldırı paketini bugünden süsleyerek demokratikleşme adı altında paket sonrası başta güvencesizler olarak tarif ettikleri taşeron sisteminde çalışanların haklarında düzenleme yaparak başta kıdem tazminatı olmak üzere verilmeyen haklarını güvence altına alacağız propagandası ile mevcut hakların da ortadan kaldırılmasını hedeflemektedir.

Kıdem tazminatı işçilerin kazanılmış elde bulunan tek hak. Şimdi son kaleyi de düşürmek için saldırı planlanmaktadır. Kıdem tazminatı, hatırlanacağı gibi '80 sonrası kısmı olarak budanmıştı. Şimdi geri kalan kısmı da ortadan kaldırılmak isteniyor. AKP bunu esas olarak güvencesizler olarak bilinen taşeron sistemindeki değişiklik üzerinden yapacaktır.

Yapılan düzenlemeyi bugüne kadar taşeron sistemin ortaya çıkardığı sonuçların sorumluları değilmiş gibi göstererek asıl saldırıların içeriğini gizlemektedir. Buradaki hedefleri de yerel seçimler öncesi aynı zamanda seçim rüşveti olarak propaganda ile avantaj sağlamaktır. Kamuoyuna da bu sorunu kendileri çözdükleri propagandası yapılacaktır. Asıl hedef alanları yerel yönetim ve kamuda oluşan taşeron sisteminin yarın oluşacak bir mücadelede bugünden bloke edilmesidir. Bunu işveren sendikası olan Hak-İş'le ortak yaparak ortak ve gelecek sürecin de planlaması olacaktır. Oysa burada da özel olarak takibe yapılmaktadır. Bugüne kadar ödenmeyen kıdem tazminatının sorumlusu siyasi iktidardır. Yani hükümet olan AKP'dir. AKP bu sorunu ödemeyenlere karşı yapacağı düzenleme ile ortadan kaldırabilirken bunun yerine patronları rahatlatan bir düzenleme ile kıdem tazminatının düşürülmesi başta olmak üzere yeni bir düzenleme ile 6356 sayılı çıkarılan yasal düzenleme ile son vuruşu yapmak istiyor. Bunun olabilmesi için işçileri kontrol edecek yapının da düzenlenmesi bu nedenledir.

Bu düzenleme bu kadar açık bir saldırı iken şimdi rolünü oynama sırası işçi sınıfının içinde bulunan sınıf bilinçli işçilerde, sendikacılardadır. Bu aynı zamanda AKP'leşen sendikal alanla kapaşma ve kopuşun da önemli fırsatını verecektir. Şimdi bu sürecin işletilmesi de hızlıca yapılması gereken alt çalışmaların bugünden yapılmasıdır. Bunun tüm alanlarda tartışılarak hayata geçirilmesi için sınıf içinde bilincin yaratılması gerekmektedir. Genel duyarlılığın olduğu bu süreç buna daha fazla olanak sunmaktadır.

Her sınıf bilinçli işçi bu süreci kapaşma ve kopuş için bir olanak olarak görürken diğer yandan bunun karşılığı olan fiili meşru çizginin sürekliliği sağlanmış bir çizgi olması için uzun vadeli çalışma tırzının da oturtulması gerekmektedir. Bu süreç grev vd. direnişlerin desteklenmesi, güçlendirilmesi ve sahiplenmesi ile yapılacaktır. Bu dönemde kitle çalışmalarında ajitasyon propaganda ile saldırı açığa çıkarılarak sokak mücadelesi ve üretimden gelen gücün kullanılmasına kadar bir çalışma yapılmalıdır. Bu süreci örgütlemek için ortak mücadele çalışmaları yapılmalıdır.

Kısacası ve son söz saldırıyı anlamayı, anladığımızı anlatmayı, anlatılanı örgütlemeyi bugünkü görevimiz olarak görürsek bu saldırı püskürtülür.

Ovacık'ta Gerillalardan Eylem

H. Merkezi: DHA'da yer alan habere göre TKP/ML TIKKO gerillaları 23 Eylül günü Dersim Ovacık'ta karakola beton taşıyan araca yönelik bir eylem gerçekleştirdi.

"Köydeki jandarma karakolunun yenilenme ve tadilat çalışmaları" için karakola beton taşıyan mikser aracının Kuşluca Köyü yolunda durdurulduğu belirtilen haberde TIKKO gerillalarının, araç şoförünü karakolla çalışmaması yönünde uyardıkları belirtildi. Daha sonra gerillaların beton mikserini ateşe verdiği gelen bilgiler arasında. Eylem sonrası TC ordusunun operasyon başlattığı açıklandı.

Ovacık'ta Askeri Operasyon

Genelkurmay Başkanlığı tarafından yapılan yazılı açıklamada, eylemin saat 12.00 sıralarında, Ovacık Kuşluca Köyü'nde bulunan Jandarma Karakolu inşaatına beton taşıyan mikser aracının Kuşluca Köyü Meşedibi Mahallesi sınırları içerisinde yakılmasıyla gerçekleştirildiği belirtildi.

Bölgede askeri operasyonun başlatıldığı belirtilen açıklamada, "Tunceli Jandarma Özel Harekat Tabur Komutanlığı'ndan iki Jandarma Özel Harekat Timi ile Ovacık İlçesi Bazen Tepe ve Sürübaba Tepe bölgelerinde, 24 Eylül 2013 saat 02.00'den itibaren operasyon başlatılmıştır" denildi.

"Ceylan Önkol'u unutmama, unutturma"

İstanbul: Ceylan Önkol'un katledilişinin 4. yılında **Barış İçin Gençlik Dayanışması** Taksim Mis Sokak'ta bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Eylemde basın açıklamasını okuyan **Deniz Özgür**, Ceylan Önkol'un 28 Eylül günü devletin havan topuyla katledilişini hatırlatarak başladı sözlerine. Özgür, 4 yıldır Ceylan'ın katillerinin hiçbir şekilde yargılanmadığını belirterek devletin katliamcı geleneğinin sürdüğünü vurguladı.

"Dün 12 yaşındaki Ceylan Önkol... Bugün günlerdir hastanede yaşam mücadelesi veren 14 yaşındaki Berkin Elvan..." şeklindeki sözleriyle her iki olay yaşandığı sırada Hüseyin Avni Mutlu'nun vali olduğuna dikkat çekti.

Eyleme sanatçı **İlkay Akkaya** da destek verdi. Gençler eylemden sonra Mis Sokak'ın adını, Ceylan Önkol Sokağı olarak değiştirerek sokağın duvarlarına Ceylan Önkol'un şablon resmini yaptılar.

Birahane, Dersim'in patlama noktalarından sadece biri!

Dersim ve benzeri muhalif damarın güçlü olduğu yerlerde devletin sistematik yozlaştırma, muhafazakarlaştırma saldırıları devam ediyor. Dersim'de 23 Eylül günü **Sinan Amaç** adlı bir genç şehir merkezindeki bir birahane'nin sahibi tarafından vuruldu. Olayın üzerine toplanan yoğunluğu gençlerden oluşan kitle birahane-ye saldırdı, ardından Dersim'deki benzeri yerlere yöneldi.

Sayısı her geçen dakika daha da artan kitle, "**Dersim uyuma, onuruna sahip çık!**", "**Dersim'de birahane istemiyoruz!**" sloganlarını attı. Ayrıca Dersim'deki cemaatleşmeye de tepki gösteren halk "**Dersim'de cemaat istemiyoruz!**" sloganları eşliğinde BİM'e saldırdı. Bu sırada devreye giren polisler, halka gaz ve plastik mermilerle saldırıya başladı. Polisin saldırısıyla çatışmalar ara sokaklarda devam etti.

"Bu pervasızlığın sebebi, az çıkan sesimiz!"

Halkın öfkesinin patlama noktası birahane vb. yerler oluyor. Çoğu kimse de buna kızıyor, "**birahanelere neden saldırılıyor, üstelik büyükşehirlerde birahane sahiplerinin önemli bir kesimi Dersimli**" gibi gibi... Oysa bizler devletin saldırılarını özellikle Dersim üzerindeki bütünden ayıramayız. Çokça yazıldı, söylendi, söyleniyor; devlet yozlaştırıyor, cemaatleştiriyor, sisteme bağlamak istiyor diye... Anlatmaya de-

vam edeceğiz, çünkü saldırılar her geçen gün daha da artıyor. Evet, birahanelere saldırılıyor; çünkü Dersim'deki birahaneler sadece bir birahane olmaktan öte; devletin yozlaştırma saldırılarının bir aracı durumunda. Yozlaştırma sorununun önemli parçalarının dinamikleri var buralarda. Fuhuş mesela ya da uyuşturucu... Gençliğin kültürüne, tarihine uzaklığı, birahane gibi yerlerde derinleşiyor. Çeteleşme böyle yerlerde artıyor. Ki birahaneler olay örgülünde patlama noktası durumunda, yoksa halkın kızdığı ve patlamaya hazır o kadar sorun var ki Dersim'de!

Dersim'e içten içe bir kızgınlık var. Dersim'i, Dersimlileri suçlayanlar var. Dersim de, Dersimliler de "herkes kadar" suçlu elbet, saldırılara yeteri kadar yanıt olamıyor, püskürtemiyor diye. Ama herkes kadar... Oysa bunun ötesi-

ne bakmak gerekiyor, *devlet neden bu kadar saldırıyor* diye sormak lazım...

Bir taraftan yozlaştırıyor, bir taraftan da cemaatleştiren hem 90 yıllık tarihinin misyonunu yerine getirmek için asimile etmek istiyor hem de örgütlenmeye çalışıyor, düzenini koruyor. Dershaneler, cemaat evleri daha bir sürü araçla Dersim'e yöneliyorlar. Ve elbette bu kadar pervasız olmalarının sebebi, çıkması gerekenden daha az çıkan sesimiz. Ama son yaşanan olaylar ve halkın tepkileri öfkenin biriktiğinin göstergesi. Bu da egemenleri daha fazla korkutuyor. Pratikte sabit ki onlar korktuğunda,

iyi şeyler oluyor/olacak...

Bugün başta Dersim olmak üzere, ülkenin dört bir yanında halkı halk olmaktan çıkarmak için kullandıkları bütün araçlar kendilerine karşı tepkiye dönüşüyor. Halk kendisini halk yapan değerlerine sarılarak yaşaması gerektiğini sadece

düşünmüyor, hissetmiyor; öyle olsun diye pratiğe katılıyor. **Bunu daha bilinçli bir eylemliliğe dökebilecek miyiz?** İnanın bu sorunun cevabını en az bizim kadar egemenler de merak ediyor...

(Bir ÖG okuru)

PKK'li tutsaklardan firar eylemi

H. Merkezi: 18 PKK'li tutsak Bingöl M Tipi Hapishane'den firar eylemi gerçekleştirdi. 25 Eylül sabahı gardiyanların sayım için girdikleri koğuştaki 18 PKK'li tutsağın firar ettiği fark edildi.

Firarın öğrenilmesinin ardından Bingöl Hapishanesi çevresinde polis, jandarma, özel harekat timlerinin yanı sıra özel eğitimli askerler tarafından kırsal alanda kara operasyonu başlatıldı.

Ne de olsa "kuş uçurulmayan", tecrit-tretman koşullarını ağırlaştırarak on binlerce siyasi tutsağın aynı zamanda direniş ruhunu çalabileceğini düşünerek tasarladığı hapishaneler yine delik deşik ediliyordu tutsaklar tarafından! Bunun "utançıyla" tüm gücünü seferber etti ve

Dersim'e, Erzincan'a ve Bingöl'ün ilçelerine giden tüm yollar kesildi.

Dışarıda geniş çaplı operasyon sürerken firarın hemen sonrasında hapishane içerisinde asker ve gardiyanlar koğuşlara baskın düzenleyerek tutsakları darp ettiği öğrenildi.

Yaklaşık 70 metre kazdıkları tünelle firar eden 18 PKK'li gece yapılan operasyon sonrasında 26 Eylül günü sabah saatlerinde Bingöl merkeze bağlı Ortaçanak Köyü kırsalında yakalandı. Kırsalda gece boyunca süren operasyon sırasında PKK'liler tutsak düşene kadar kolluk güçlerine taşlarla karşılık vererek çatıştılar. Çatışma sonrasında yakalanan tutsaklar Ankara ve Wan Hapishanelerine sürgün edildi.

"Failer yargılanmıyorsa demokrasi yoktur"

İstanbul: Galatasaray Lisesi önünde kayıpları için 444. kez biraraya gelen Cumartesi Anneleri adına bu hafta ilk olarak 33 yıl önce gözaltında kaybedilen **Nurettin Yedigöl**'ün kardeşi **Muzaffer Yedigöl** söz aldı. "**33 yıldır ümitlenmediğimiz an kalmadı. Ama bir sonuca ulaşamadık**" diyen Yedigöl, artık Nurettin'i değil, Nurettin'in kemiklerini aradıklarını söyledi. "**Sadece kemiklerini de değil; adalet, hukuk ve vicdan da istiyoruz**" diyen kardeş Yedigöl, "**Bu hukuk, bu vicdan bir gün size de lazım olacak**" diyerek, o dönemki ve şimdiki hükümete sitem etti.

Yedigöl'ün ardından sözü bu kez 1993'te Merdîn Dargeçit'te kar maskeli kişilerce kaçırılarak kaybedilen **Yahya Yakut**'un, hiç göremediği oğlu **Selman Yakut** aldı. Babasını hiç göremediğini söyleyen Yakut, babasını arayan annesinin hiçbir makamdan cevap alamadığını vurguladı. "**Bizim onlara sormamız gerekirken, onlar bize 'Babanız sağ mı? Nerede?' diye soruyorlar**" diyen oğul Yakut, sözlerini Roboskili anneleri ve Cumartesi Annelerini selamlayarak sonlandırdı.

Yakut'un ardından haftanın açıklamasını Cumartesi İnsanları'ndan **Hatice Kalpaklı** okudu. "**Demokrasi paketinizde; devletin gözaltına alarak kaybettiği evlatlarımızın akibetinin açıklanmasını, failerinin yargılanmasını sağlayacak düzenlemeler yoksa demokrasi de yok demektir**" diyen Kalpaklı, Yahya Yakut'un kaybediliş hikayesini anlattı.

Dersim'de kadınlarla yapılan "Emek Anketi" üzerine... -2-

Geçtiğimiz sayıda, Dersim Festivali öncesinde yapılan anket üzerine tartışma yürütmeye başlamış, son olarak anket soruları ile ilgili yapılan hatalara değinmiştik. Bu hatalara birkaç örnek daha vererek devam edelim ve yapılan anketlerden çıkarttığımız (çıkartabildiğimiz) sonuçlarla yazımıza son verelim.

Anket sorularında yer alan sorunlardan biri de, ev işlerinin erkeklerle beraber yapılıp yapılmadığına dair soruda yaşanmakta. Bu soruya, anket yapılan 76 kişiden 47'si ev işlerinin kadın tarafından yapıldığı, 29'u ise beraber yapıldığı yanıtını vermiş. Yani kadınların % 40'a yakını evde işleri koca, baba, erkek kardeş ile yapmakta olduğunu söylemiş. Böylesi bir oran, (devrimci, demokratik değerlerin yaygın olduğu) Dersim için bile yüksek görünmekte. Bu durumda yaşanmış olan eksiklik nedir? Sorun ev işlerinin sahibi olarak görülen kadınların (ve tabii erkeklerin) ev işinden ne anladıklarını dikkate almamızla ilgilidir. Bu sorunun ardından şu şıkları koyan bir soru sorsaydık sonuç, eminiz ki oldukça farklı olurdu. Örneğin: (Beraber yapıyoruz diyenler için) Evdeki erkek hangi ev işlerini yapmaktadır: a) Evi süpürüp, silmek b) Yemek yapmak c) Çocuk bakımı (altını değiştirmek, beslemek, yıkamak, öğretmeniyle görüşmek vs.) d) Çamaşır yıkamak ve ütölemek vb. Bir önceki soruyu "beraber yapıyoruz" diye yanıtlayan kadınların çoğunluğunun bu şıkları işaretlemeyeceğini düşünmekteyiz.

Buradaki mesele, sorunun yeterince açık olmamasında gizlidir. Zira, anket yaptığımız kadınlarla ortak dil yakalanamamıştır. Çünkü, biz (YDK) ev işlerinin beraber yapılmasından, ev

işlerinin ortak sorumluluk çerçevesinde **beraber** yapılmasını anlıyoruz, toplumda kadınların çoğu ev işlerine erkeklerin **yardımcı** olmasını anlıyor.

Anket sonuçlarını bu eksiklikler üzerinden değerlendirmek pek de doğru görünmemekle birlikte, yine de dikkat çeken bir iki noktaya değinmeyi önemli görüyoruz. Birincisi, Dersim'deki kadınların **eğitim düzeyi** ile ilgili. Bilindiği gibi ülke çapında okuma-yazma oranının en yüksek olduğu illerden biridir Dersim. Her ne kadar eğitim düzeyi ile ilgili soruyu, (daha önce değindiğimiz gibi) yaş ortalaması açısından tam anlamıyla değerlendiremiyoruz olsak da, ankete yanıt veren kadınların % 41'inin ilköğretim mezunu olması çarpıcı bir sonuç olarak görünmekte (üstelik anket yapılan kadınların bir kısmının dışarıdan gelenler olduğunu düşünelim). Aydın, ilerici vb. misyonları yüklenen ve sıkça bu özelliklerine vurgu yaptığımız, okuma-yazma oranının en yüksek illerden biri olarak Dersim için bu düşük bir orandır. Bir de hiç okula gitmemiş olan % 17'lik bir kesim vardır. Bu iki oranı birleştirdiğimizde karşılaştığımız rakam (% 58) hiç iyi sinyaller vermemekte.

Özellikle on yıllardır gerilla mücadelesinin verildiği, devrimci dinamikleri sürekli gündemde olan, devrimcilerin özel faaliyet yürüttüğü bir alan için, kadınların eğitim durumunun iyi olduğunu söyleyemeyiz. Kadınların hep fedakarlığından, mücadeleye verdikleri "destek"ten, asiliğinden vs. bahsedilerek övülmüş, ancak eğitim gibi önemli bir konuda teşvik yaşanmamıştır.

Anket sonuçlarına göre kadınların ev içinde yaptığı işleri kendilerinin büyük oranda

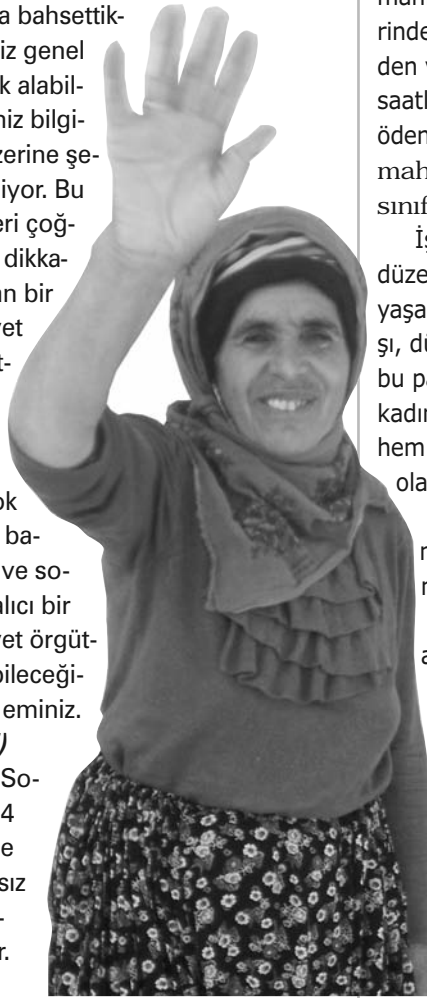
emek olarak gördüklerini açık olarak söyleyebiliriz. Ancak aynı kadınların, ev içi emeklerinin % 75 oranında başkaları tarafından görüldüğünü, % 10.5'inin görüldüğünü söylemesi ise, Dersim toplumunun (ya da erkeklerinin) bu konuda ciddi bir eğitime ihtiyacı olduğunu gösteriyor.*

Dersim'de kadınların en temel sorunlarından ikisinin kendisine ve çocuklarına dair "gelecek kaygısı" ve hemen hemen onunla eş değerde de "geçim sıkıntısı" olduğunu, "ev içi emeğin ücretlendirilmesi ve kadın emeğinin görünürlüğü" ile ilgili sorulara verdikleri yanıtı anlıyoruz. "Gelecek kaygısı" ve "geçim sıkıntısı" yanıtlarını izleyen üçüncü bir istek de, "ekonomik bağımsızlık" olarak ifade edilmiş.

Kısaca, YDK'luların yaptıkları anketten çıkartabildiklerimiz bunlar. Elbette, bizim için anket çalışması, sadece durumu öğrenme ve değerlendirme üzerine kurgulanmamakta, sonuçlardan hareketle, faaliyete yön verme işlevini de taşımaktadır. Yukarıda bahsettiklerimiz genel olarak alabildiğimiz bilgiler üzerine şekilleniyor. Bu verileri çoğaltıp, dikkate alan bir faaliyet örgütlenmişinde çok daha başarılı ve sonuç alıcı bir faaliyet örgütleyebileceğimize eminiz.

(Bitti)

* Soruyu 4 kişi de yanıtsız bırakmıştır.

Antakya'dan Elif'e destek

Antakya: Elif Kaya'ya uygulanan tacizin teşhirini yapmaya devam ediyoruz. 29 Eylül günü direnişin ödediği bedellerle başka bir adresi olan Armutlu sokaklarını YDK imzalı "**Şakran Hapishanesinde Tacize Direnen Gezi Tutsağı Elif Kaya'ya Özgürlük**" ozalitleriyle donattık.

Çalışma sırasında birçok kadınla sohbet ettik. Yapılan iş-kence olduğunu belirttiler.

Göğün yarısı

Doğum Teşvik Paketi, emeğimize, bedenimize ve irademize saldırıdır

Ekim ayında Meclise gelmesi planlanan ve çalışan kadına dönük yasa taslağını Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tamamladı, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı onayladı. Taslak, doğum öncesi ve sonrası uzun süreli izin, yarı zamanlı çalışma, sigorta priminin devlet tarafından karşılanması, nakit desteği gibi düzenlemeler getiriyor.

Kadın emeğinin yok sayıldığı, görüldüğü, ev içine hapsedilerek gizlendiği koşullarda, yeni plan bu durumu tam bir statüye oturtulmasından başka bir anlam taşıyor. Bugüne kadar, özellikle de son 5 yıldır, "3-5 çocuk"tan, "kürtaj cinayettir"e giden yolda, kadının çalışma yaşamının düzenlenmesine ilişkin paketin "çocuk teşvik paketi" olarak anılması boşuna değildir.

Emekçilerin ekonomik olarak her geçen gün çöküşe daha fazla gittiği koşullarda, kadınların çalışma yaşamına daha fazla katılma isteğine ek olarak, sermayenin ucuz, itaatkar ve esnek çalıştırılabilir işgücüne duyduğu ihtiyaç birleşince ortaya çıkan gerçeklik, egemenlerin nüfusun hızla yaşlanmakta olmasından duyduğu kaygı ile çelişince elbette ortaya böyle bir paket çıkacaktı. Zira kadınların hem iş yaşamında yer alması hem de çocuk yapması (üstelik başbakanın isteğine uyarak 3-5 çocuk doğurması) neredeyse imkansızken, ailenin korunmasını ve ev içi ücretsiz emeği kadının görevi olarak kutsallaştırmayı temel alan hükümet, üç doğuma kadar kademeli bir şekilde yarı-zamanlı çalışmayı getiriyor: Kadınlar ilk doğumda 2 ay, ikinci doğumda 4 ay ve üçüncü doğumda 6 ay yarı-zamanlı istihdam edilecek ve ücreti tam zamanlı ücret üzerinden ödenecek. Ancak elbette sermayenin ucuz işgücünden vazgeçmeyeceği göz önünde bulundurularak çalıştığı saatler dışındaki ücret devlet tarafından "işsizlik fonu"ndan ödenecek. Yani kadınlar, bir yandan esnek çalı maya mahkum edilirken di er yandan bunun yükü de i çi sınıfına çıkartılmı olacak.

İşin diğer bir yanı da bu paketin kapsamının sigortalı, düzenli bir işe sahip kadınlarla sınırlı olması. Oysa çalışma yaşamında yer alan kadınların ezici çoğunluğunun kayıtdışı, düzensiz, evden ya da çağrıya bağlı çalıştığı koşullarda bu paketten "yararlanacak" olanlar da çok sınırlı bir sayıda kadını kapsayacak. Kadının hem emeğine hem iradesine hem de bedenine bir saldırı olarak değerlendirilebilecek olan bu paketin teşhiri ayrı bir önem kazanıyor.

- 1- Neo-liberal politikaların dayattığı esnek çalışma modelinin esas çalışma modeli olarak yaşama geçirilmesinde kadın emeğinin köprü olmasını,
- 2- Sömürü düzeninin temel dayanaklarından olan ailenin, kadın aleyhine korunmasını,
- 3- Ülke nüfusunun giderek yaşlanmakta olduğu gerçeğine karşı önlem almak için doğum oranının artırılmasını,
- 4- Ucuz ve itaatkar kadın emeğini "yedek" işgücü olarak istihdamda daha fazla yer alarak sermayenin taleplerinin karşılanmasını sağlamak amacıyla "aile ve iş yaşamını uyumlulaştırma" hamlesinden başka birşey olmayan pakete karşı emeğimizi, irademizi ve bedenimizi savunuyoruz.

Amed'de direnişçi kadınlarla dayanışma

Amed: Yeni Demokrat Kadın'ın da aralarında bulunduğu **Amed Kadın Dayanışması** 27 Eylül günü **Elif Kaya** şahsında bütün Gezi tutsağı kadınlar için basın açıklaması ve kart atma eylemi gerçekleştirdi. YDK'lı **Şilan Deli** tarafından yapılan açıklamada, isyanda kadınların belirleyici rol oynadığı hatırlatılarak, devletin direnen kadınlara "ince arama" adı altında cinsel işkence uyguladığı vurgulandı. Açıklamanın ardından, polis basın metnini okuyan Şilan Deli'ye zorla GBT uygulaması yaptı.

"Korkmuyoruz, susmuyoruz, utanmıyoruz"

İstanbul: 28 Eylül günü Kadıköy Boğ'a'da **Anarşist Kadınlar**'ın çağrısıyla biraraya gelen ve aralarında **Yeni Demokrat Kadınlar**'ın da, bulunduğu birçok kadın geçtiğimiz günlerde Kadıköy'de gözaltına alınan direnişçi kadınlara yönelik tacizlerle gündeme gelen **Kadıköy İşkele Karakolu**'na bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Burada kadınlar adına yapılan açıklamanın ardından Kağıthane Karakolu'nda polis tarafından tecavüze uğrayan **Reyhan Topal** söz alarak 2 ayrı zamanda aynı polislerin tecavüzüne maruz kalmasını ve yaşadığı işkence dolu zamanları anlattı.

Savcıların yaşanan tecavü-

zün açığa çıkmasını için elinden geleni yaptığını anlatan Topal; 7 kez kapısını çaldığı Savcı **Osman Çakır**'ın "*Tabii doğuracaksınız. Tecavüz çocuğu da olsa devlet bakar. Kürtaj yaşağından haberi-niz yok mu?*"; Savcı **Ateş Hasan Sözen**'in "*N.Ç davasını hatırlıyor musunuz? Meslektaşlarım orada çok doğru karar verdiler. Kadınlar doğuştan cinsel isteklidir. Tecavüz deseler de ondan zevk alırlar. Senin de ne mal olduğun ortada*" dediklerini söyledi.

Savcı Yardımcısı **Mustafa Emre**'nin ise "*Siz ne olduğunuzu unutarak buraya geliyorsunuz*" diyerek hakkında yolsuzluk vs. iddialarından açılan davalarla kendini tehdit ettiğini belirtti.

Kampanya Çalışmalarından

Kocaeli

27 Eylül günü stant ve dergi dağıtımını yaptık. İlk olarak afiş çalışmalarına başladık. Merkez Kampüs Sosyal Tesisler önünde stant çalışması gerçekleştirdik. Ardından üniversitede dergimizin dağıtımını yaparak öğrencilerle sohbet ettik.

Mersin

Mersin Üniversitesi'nde 25 Eylül günü standımızı açtık. Gezi sürecindeki polis terörünün fotoğraflarını sergilediğimiz stant, öğrencilerin dikkatini çekti. Çok sayıda öğrenci ile süreç üzerine sohbet ettik. Gün içerisinde broşürlerimizin dağıtımını da yaptık.

Amed

25 Eylül günü üniversitemizde fakültelelere afiş ve bildirilerimizle gittik. Çalışmada Özgür Gelecek gazetesinin haftalık olmasına dair çıkan materyalleri de kullandık. Aynı gün, DÜODER stant açılışını bahane eden polisin öğrencilere yönelik saldırısına direnişle karşılık verdik. Silahlarıyla fakülte içerisine girmek isteyen polise izin verilmedi.

İstanbul

* **İstanbul Üniversitesi:** 24 Eylül günü bizim de içinde bulunduğumuz birçok devrimci, demokrat kurum ve bağımsız öğrencilerden oluşan bir forum düzenledik. Merkez ve Edebiyat fakültesinde aynı anda iki forum gerçekleştirildi. 200'e yakın öğrencinin katıldığı forum oldukça canlı geçti. Temel gündem, polisin ÖGB'nin yerine gelmesi ve okulumuzdaki sivil polisler ve büroları oldu.

* **Marmara Üniversitesi:** Yurtsever arkadaşlarla hem Gezi direnişini hem de anadilde eğitimin önemini tartıştığımız bir forum örgütledik. Forumda Kürtçe şiirler okundu ve türküler söylendi ve süreci değerlendiren bir tartışma yürütüldü.

* **Kadıköy'de 15 Eylül günü yapılan ForumFest'e biz de katıldık.** Pankartlarımızı, afişlerimizi ve dövizlerimizi alana astık. Ardından ise broşür dağıtımını ve dergi dağıtımını gerçekleştirdik.

Ankara

25 Eylül günü Ankara Üniversitesi'nde kampanyamız kapsamında standımızı açarak öğrencilere bildirimlerimizi ulaştırdık. Yaptığımız sohbetlerde öğrencilerin polise yönelik tepkilerini gördük. Hemen hemen bütün öğrenciler üniversiteye polisin gelmesini istemiyor ve birçoğu buna yönelik yapılacak eylemlerde yer alabileceğini söylüyor.

Dersim

Üniversite kayıtlarının başlamasıyla birlikte bizler de üniversitede stant açtık. Standımızda Gezi ayaklanması üzerine görseller bulunan gazete vb. materyallerle gençlik ve ailelerle iletişime geçtik. Gezi şehitlerinin resimlerini görenler standı yönelerek sohbet ettiler.

İzmir

28 Eylül günü toplantı olarak tartışmalar yürüttük. Yapılan tartışmalarda üniversitelerde YDG'yi öğrencilerle buluşturmak için stant açmayı ve bu stant çalışmasını nitelikli ve hareketli bir biçimde ele almak için görsel materyallerle beslemek gerektiğini konuştuk. Okulumuzdaki yer alan forumları aktif bir şekilde takip etme anlamında kararlar aldık.

#BAŞKALDIRIYORUZ

Polis Defol Üniversiteler Bizimdir!

27 Mayıs'ta başlayan ve 31 Mayıs'tan itibaren bir ayaklanmaya dönüşen Taksim Gezi İsyanı'nın yarattığı sinerjinin etkilerinin sürdüğü ve hareketin yeni patlamalar için güç biriktirdiği bir süreci yaşıyoruz.

Ezilen, sömürülen, horlanan tüm kesimlerin doğrudan içinde yer aldığı, bileşeni olduğu Haziran Ayaklanması aynı zamanda kitlelerin birlikte mücadele etme ve dayanışmayı büyütme bağlamında önemli birikimler yarattığı bir sürece ev sahipliği yaptı. Barikat başlarındaki militan tavırları, bitmek tükenmek bilmeyen enerjisi ve yaratıcılığıyla gençlik sürecin en hareketli ve dinamik öznesiydi. Haziran Ayaklanmasıyla adeta özdeşleşen "**Bu daha başlangıç mücadeleye devam**" şiarı geleceğin sahibi biz gençlik için özel önem ifade ediyor.

"Anlat Tayyip Anlat, heyecanlı oluyor"

Yürürlüğe sokulan neo-liberal politikalarla eğitim hakkımızın her gün biraz daha gasp edildiği, parası olmayan için eğitimin giderek zorlaştığı günleri yaşıyoruz. Bologna Projesi çerçevesinde eğitimde atılan adımlarla, adeta mantar gibi türeyen özel üniversitelerle dersaneler yetmezmiş gibi şimdi de dersanelerin özel okullara dönüştürülmesi projeleriyle eğitim hakkımızın önüne kalın duvarlar çekiliyor.

4+4+4 ile ilköğretimden liseye, YÖK Yasa Tasarısı ile yükseköğretimde daha gerici, yoz ve ezberci bir eğitim sistemini inşa etmenin derdine düşen egemenler, gerçekte eğitimi ayrıcalıklı bir kesimin ulaşabileceği alan haline getirmeyi, buna ulaşamayan geniş bir kesimi de ucuz işgücü olarak sömür-

tik üniversite talebimizi bastırmanın hesaplarını yapmaktadır.

"Üniversiteler Bizimdir"

Yeni Demokrat Gençlik olarak üniversitelerimize polisin sokulmasına böylece özerk, demokratik üniversite; bilimsel, parasız, anadilde eğitim mücade-

Yeni Demokrat Gençlik olarak üniversitelerimize polisin sokulmasına böylece özerk, demokratik üniversite; bilimsel, parasız, anadilde eğitim mücadelemizin engellenmek istenmesine karşı sesimizi yükselteceğiz.

lemizi engellenmek istenmesine karşı sesimizi yükselteceğiz.

YDG olarak "**#BAŞKALDIRIYORUZ; Polis Defol, Üniversiteler Bizimdir**" şiarıyla bir kampanyanın startını veriyoruz. Kampanyamız, temelde eğitim hakkımıza sahip çıktığımız, taleplerimizi daha fazla haykırdığımız, buradan hareketle Taksim Gezi Ayaklanmasıyla geniş yığınlar nezdinde daha fazla teşhir olmuş polisin üniversitelerden uzaklaştırılması somut talebiyle yürütülecektir.

Faaliyetimizin bulunduğu hemen her alanda hazırlık toplantılarında, amaç ve hedeflerini, içeriğini tartıştığımız kampanyamız devlet/polis terörünü teşhir ettiğimiz, özerk, demokratik üniversite talebimizi daha güçlü bir şekilde dile getirdiğimiz bir sürece ev sahipliği yapacaktır. YÖK Yasa Tasarısı'nın geri çekilmesi, Bologna Projesi'nin iptal edilmesi, eğitim hakkı kapsamında temel taleplerimizdir.

Taksim Gezi Ayaklanmasının kampanyamızın temel çıkış noktası olmasından hareketle; Gezi şehitlerinin sorumlularının bulunması ve cezalandırılması, Gezi tutsaklarının serbest bırakılması; Gezi Parkı'nın açılması, Gezi Parkı'nda Topçu Kışlası ve AVM projesinin iptali taleplerimizdendir. Elbette, milyonlarca insanın sokağa çıkmasında hatırı sayılır bir yeri olan polis terörünün bir an önce son bulması da taleplerimizin arasında yer almaktadır.

Yeni Demokrat Gençlik

Peki Drogba'nın golleri ne olacak?

22 Eylül akşamı, iki "büyük" karşı karşıya geldi. **Beşiktaş**, İnönü Stadı yıkıldığı için bu sezon kiraladığı Atatürk Olimpiyat Stadı'nda ezeli rakibi **Galatasaray**'ı ağırladı. Bu dev derbi, 70 bini aşkın seyircisiyle rekor kırarak başladı. Nefesler tutuldu, gözler ekrana kilitlendi.

Stat, Çarşı'nın ve Tek Yumruk'un hazırladığı pankartlarla selamliyordu maçı ve de Gezi İsyanı'nı... Ani Beşiktaş atağında sağdan çok hızlı çıkan Serdar'ın ortasında arka direkte topla buluşan **Almeida**'nın, meşin yuvarlağı kafayla filelere gönderirken heyecan; Beşiktaş semtinin çocuklarının 34. dakikada "Her yer Taksim"li sloganları duyulurken ise coşku doruğa çıkmıştı.

Ancak gol kralı **Drogba**'nın (Galatasaraylı olsa da hakkını vermek gerekir) 59 ve 72. dakikalardaki golleri ile boğazda kalsa da bu heyecan, efsane olabilecek bir maçı izlemenin tadı bir başkaydı. Ama hep bir "huzursuzluk" hali vardı. Yok, yok! Maçın sonunda olacaklar içimize doğmadı, ancak Eylül başından beri sahalara dönük devletin tehditleri, her izlenen maçın ardından derinlemesine bir sosyo-politik değerlendirmeye gerektiriyordu. Malum "Eylül Sendromu"nu atlatmak isteyen devlet bir çıkış bulmak zorundaydı. **Hele de senelerdir erkekliğin ve egemenliğin dibine vurduğu, toplumun geniş bir kesimini apolitize etmenin en kârlı aracı haline getirdiği sahaları "3-4 çapulcu"ya terk etmeyecekti herhalde!**

Keza rekor sayıda seyirci ile başlayan bu dev derbide yaptı yapacağını... Zaten oldukça antipatik ve provokatif tavırları ile Beşiktaş taraftarlarının, daha doğrusu çok sayıda futbolseverin öfkesini toplayan Galatasaraylı oyuncu Melo, Motta'ya 90+2. dakikada çok sert bir faul yaptı. Maçın ilk yarısından sonra Beşiktaşlı oyunculara "taktığı" çok açık belli olan hakem Fırat Aydınus, çok şaşırtıcı bir hamle yaparak Melo'ya doğrudan kırmızı kart gösterdi. Ne olduysa işte tam da bu andan sonra oldu.

Beşiktaş'ın teknik direktörü Hırvatlı Slaven Bilic, kendi oyuncusu Motta'ya küfür ettiği iddiasıyla Aydınus tarafından tribüne yollandı. Bilic olayların ardından yaptığı savunmada hiçbir şekil-

de küfretmediğini söylese de, görünen o ki ya hakem Aydınus, Bilic'in dilini bilmediği için onu "yanlış" anladı! Ya da Aydınus, organize bir provokasyonun bilinçli olarak fitilini ateşledi!

"80 bin kişi karşısında 2 bin polis ne yapsın?"

Bu olayların ardından statta rekor seyircinin içindeki "kalabalık" çoşageldi (!) ve sahaya inerek hem maçın iptal edilmesine hem Beşiktaş'ın 4 maç seyircisiz oynama cezası almasına hem de Bilic'in 3 maç ceza almasına neden oldu. Statta istenmediği için "kolu-kanadı" ve "gönlü" kırık polis, olaylara tam müdahale edemedi ve olaylar çığırından çıktı. Çok sayıda kişi ezilme tehlikesi geçirirken, Aydınus maçı iptal etti.

Stattaki ve ekranları başındaki milyonlarca futbol seyircisi ise bu kadar kısa sürede yaşananlar karşısında adeta "şok" yaşadı. Maçın bitimine 3 dakika kala bu sahaya inen holiganlar da neyin nesi, kimin fesiydi! "Allah-u Ekber", "Ya Allah, Bismillah" nidalarına bakılırsa pek de Çarşı'nın çocuklarına benzemiyorlardı. (Tabii buradan Çarşı içerisinde Müslümanlar yok gibi bir çıkarım yapmaya gerek yok. Gayet açık söylemek istediğimiz... En azından Çarşı'ya gönül verenlerin maç sloganları arasında bu tür nidalar pek bulunmaz!)

Kısa süreli "şok"un ardından yavaş yavaş gün ışığına çıkan ayrıntılar, "içimizdeki huzursuzluğun" gerçekleşmeye başladığını gösteriyordu. Bu arada yazıda dil alışkanlığı oldu bu "yavaş yavaş" kelimesi. Ama ne yazık ki artık günümüze uymuyor. "Twitter belası" ve facebook sayesinde birçok ayrıntı, olayların yaşanmasının hemen ardından internette ve TV'lerde ortaya çıktı.

Sahaya inen holiganların kendilerine "1453 Kartalları" diyen ve derbiden birkaç hafta önce kurulduğu söylenen bir taraftar grubu olduğu ortaya çıktı. Tanıkların derbi boyunca maçla hiçbir ilgileri olmadığını söylediği, düzenli Beşiktaş maçlarına gidenlerin hiç tanımadığı bu taraftar grubu ile ilgili; AKP'nin AK'ından adını alan Beyaz

TV'nin "yalaka" yorumcularından **Rasim Ozan Kütahyalı**'dan, yani namı değer Jöle-2'den, gelen bu grubun AK Parti Gençlik Kolları tarafından kurulan taraftar grubu olduğu itirafı; "hah, şimdi oldu" dedirten cinsten bir "aydınlanma" yarattı. Bunu öğrenince insanın aklına ister istemez Erdoğan'ın Gezi İsyanı'nda kaçtığı K. Afrika turundan dönünce soluğu aldığı Kazlıçeşme'de, "**Çarşı, Erdoğan'a karşı olan herkese karşı**" tadındaki sahte Çarşılıları geliyor. Anlaşılan AKP, "kendi taraftarını" yaratmada ısrarlı!

Her ne kadar daha sonrasında Radikal gazetesine yaptıkları açıklamada "sahaya hiçbir 1453 Kartalı'nın inmediğini" iddia etse de, 1453 Kartalları'nın tribün lideri **Aşkın Aydoğmuş**'un şu ifadelerini okuduğumuzda karşımızda "küçük Erdoğan"ı görüp ürpermemek elde değil! "*Sahaya girenlerin biz olmadığımızı medya da, polis de biliyor. (...) 80 bin kişi karşısında 2 bin polis ne yapsın? Polis de burada mağdur oluyor, zor duruma düşüyor. İnsanlar polisimizi suçluyor. Birçoğu alkol kullanan insanlarla nasıl mücadele etsin? Polisimizin Allah yardımcısı olsun. (...) Siyaseti gidin sandıkta yapın. (...) Bunlar sadece Taksim olaylarından ortaya çıkan marjinal gruplar. Bir şekilde tribüne sızmışlar.*" Erdoğan'ın küçüğü de büyüğü de çekilmiyor!

Buna da gereken cevap verilir!

AKP, zannediyor ki şimdi kafası rahatlayacak! En azından "en azılı Gezici" taraftar grubu Çarşı'nın 4 maç boyunca "Her yer Taksim"li sloganlarını duymak zorunda kalmayacak. Buranın üzerinden hem futbol kulüplerine hem de taraftar gruplarına verdiği gözdağı da cabası! Ama elbette 100 yıllık faşist TC devlet deneyiminin üzerine konan AKP'nin siyasetinin matematiği bu kadar basit değil. O, bir taşla kuş sürüsü vurmak istiyor.

Olayların hemen ardından Gençlik ve Spor Bakanı **Suat Kılıç**, Başbakan

Yardımcısı **Bülent Arınç**, İçişleri Bakanı **Muammer Güler**, İstanbul Valisi **Avni (çok) Mutlu** vd.'inden oluşan "Gereken en radikal tedbirler mutlaka alınmalıdır" korosu sahneye çıktı ve şu kararlara vardı: Kameralı güvenlik ve elektronik bilet uygulamasına yeni yıla kadar geçilecek, stadyumların güvenliği özel güvenlikten alınarak polise verilecek, ayrıca maçlarda görev alan polislerin sosyal

haklarına güvence getirilecek, stadyumlarda olay çıkaran "holiganlara" yönelik 6222 Sayılı Kanun hükümlerince verilen hapis cezaları erteleme kapsamından çıkarılacak!

Tabii devletin statlara kimin girip çıktığını kayıt altına alıp gayet yakinen izlemesine yardımcı olacak şekilde tasarlanan ve içerisinde taraftarın fotoğrafının, TC kimlik numarasının, ikametgâh bilgilerinin yer aldığı elektronik kart almanın bir de bedeli var. Bu da yapılsa yapılsa E-Kart-Netaş işbirliği ile yapılır. (Netaş, AKP'li kodamanlara aittir.) Gerçi ihalesi yapıldı. Bilet satış işini de yine Çalık grubuna ait bir bankanın yapacağı söyleniyor.

Yani AKP'nin karın ağrısının ilacı, böylelikle bu büyük provokasyon sonrası hayata geçirilecek. Bir taraftan "Geziciler" susturulacak, slogan atanlar ve atma ihtimali olanlar Ali İsmail öldüğünde çalışmayan kameralarla tespit edilecek, polis gerekirse seyirciye bir gazı ziyafetinde bulunacak, hiçbiri yetmezse "ideolojik" taraftarı susturmak için 6222 Sayılı Kanun ile hapis boylatılacak! İşte demokratik çözüm!

Şurada 90 dakikalık maç zevkimizi bile elimizden alan, taraftarı "ideolojik" olmakla suçlayan -ki "ideolojik" olmayanları ne hale getirdiklerini Gezi İsyanı öncesinde defalarca gördük- ve tehdit eden muktedirlere gereken cevap verilir verilmesine ama taraftarın kafasına takılan başka bir soru var: Yahu bu Almeida ile Drogba'nın golleri ne olacak?

Her hafta onlarca işçi yaşamını yitiriyor

H. Merkezi: 2022 Dünya Kupası için şantiyeye çevrilen Katar'da yeni yapılacak oteller, AVM'ler, metrolar için başlatılan 62 milyar dolarlık inşaatlarda binlerce işçi kölelik koşullarında çalıştırılıyor.

Göçmen işçilerle ilgili yapılan bir araştırmaya göre Katar'da binlerce işçi kölelik koşullarında çalıştırılmakta ve haftada 10'u aşkın işçi yaşamını yitirmektedir.

İngiliz Guardian gazetesine göre sadece 4 Haziran-8 Ağustos tarihlerinde 44 Nepalli göçmen işçi kötü çalışma koşullarından kaynaklı yaşamını yitirdi.

Katar'da çalışan Nepal ve Hindistan kökenli işçiler yüksek sıcaklık altında, maaşları düzenli ödenmeden ve bazen 24 saatten fazla çalıştırılıyor.

Göçmen işçilerin çalışma koşullarının düzeltilmesi için **Uluslararası İşçi Sendikaları Konfederasyonu** (ITUC), Katar hükümeti ve FIFA'ya çağrı yaparak, işçilerin kötü koşullarda çalıştırılması halinde binlerce işçinin yaşamını yitireceği uyarısında bulundu.

Zam isteyen işçilere gazlı-coplu saldırı

H. Merkezi: Bangladeş'te ücretlerine zam isteyen konfeksiyon işçilerine polis gaz, plastik mermi ve copla saldırdı. Polisin saldırısına ilişkin resmi bir açıklama yapılmazken, çok sayıda işçinin yaralandığı belirtildi. İşçilerin ayaklanmasıyla başkent Dakka'da yüzden fazla atölye kapandı.

Binlerce işçinin ayaklandığı kentte işçiler aylık 38 dolar olan maaşlarının (asgari ücret) 100 dolar olması için mücadele etmekte. Bangladeşli patronlar ise toptan üretim yaptıkları, diğer uluslararası büyük giyim markalarıyla rekabetleri nedeniyle maaşları artırmaya yanaşmıyor.

"Bunlar tarihten hiç ders almayacaklar mı?"

H. Merkezi: 14 Eylül günü Hindistan'da Podiya'nın Malkangiri bölgesinde Odisha Özel Operasyon Timi Bölge Gönüllü Güçlerinin Silokata ormanı polisiyle birlikte düzenlediği operasyon sonucu Hindistan Komünist Partisi (Maoist) gerillası biri kadın 14 Maoist vahşice katledildi. Konu ile ilgili HKP (Maoist) Merkez Komitesi tarafından 17 Eylül tarihli yapılan açıklamayı kısaltarak paylaşıyoruz:

(...) Odisha halkı, özellikle de Adivasi ve Dalit köylüleri merkez ve bölge hükümetlerine ve onların maden mafyalarına karşı ölüm-kalım mücadelesi vermektedir.

Diğer yandan ise kene gibi kanını emen büyük toprak ağalarına, tefeci ve uyuşturucu mafyasına karşı acı bir mücadele vermekteler. Odisha'nın cesur halkının POSCO'ya karşı Kashipur, Niyamagiri ve Narayanapatna bölgelerindeki militan, uzun vadeli ve uzlaşmaz mücadelesi sadece ülkemizin savaşılan halkına ilham olmamış, dünyanın her yerinde neo-liberal politikaların kötü etkilerine karşı mücadele eden her bir aktiviste de emsal olmuştur. Naveen Patnik hükümeti komprador karakterinden kaynaklı sağır doğmuştur ve halkın taleplerini duymamış, aksine daha yoğun baskı ve şiddet uygulamış ve COBRA taburu da dahil, Paramiliter Güçlerin 27 taburunu desteklemeye ve yardım etmeye devam etmiştir, özellikle de Odisha süren halk hareketlerine karşı.

Halkın ve aktivistlerin, özellikle de Maoistlerin katledilmesi bu baskının olağan bir özelliği oldu. Tutuklamalar, sahte davalar, ağır cezalar, insanlık dışı hapsedmeler, dayak, zulüm, tecavüz, insanların ev ve mülkünü yakma, hepsi neo faşistler tarafından kullanılmakta; halkın gerçek özlemlerini bastırmak için kullanılmayan vahşet türü kalmamıştır. Partimiz uzun yıllardır Odisha'da çalışmakta ve ezilen kitleleri, özellikle de Adivasileri egemen sınıfın sömürü, baskı ve zulmüne karşı örgütlemektedir. Sadece Odis-

ha'da değil ülkenin büyük çoğunluğunda ya en ön saflarda olmuş ya da liberalleşme, özelleştirme ve globalleşme karşıtı tüm halk hareketlerine tam destek sunmuştur.

Halkın gerçek mücadelesini bastırmak aynı zamanda hareketimizi ortadan silmek için, emperyalistlerin rehberliğinde hareket eden Hint egemen sınıfları 2009 yılının ortalarından beri ülke çapında ve çok kapsamlı biçimde Yeşil Av Operasyonu adı altında bir saldırı başlattı. Ezilen kitleler üzerinde baskı ve zulüm, sömürü ile ayakta kalan devletlerin ayırıcı özelliğidir ve tüm önceki saldırıları misliyle aşan Yeşil Av Operasyonu bu anlamıyla devletin niteliğini göstermede önemli bir göstergedir. Yeşil Av Operasyonu ile Maoist hareketi yok etmek ve bu bölgedeki halkın gerçek demokratik taleplerini bastırmak amaçlanmıştır. Bu anlamıyla, Maoistler, demokratik örgütler, bireyler ve halk bu saldırının hedefi olmuştur.

Nazi Hitler, faşist Mussolini veya bugünkü sürdürücüleri Obama, Hollande, Kamerun ya da yerli uşakları Raman Singh, Naveen gibi Sonia, Manmohan, Rahul Gandhi, Chidambaram, Jairam Ramesh, Pranab Mukherji ve yerellerdeki yöneticileri Patnaik, Kirankumarreddy, Mamta Banerji, Piruthvi Raj Chavhan vb. hepsinin ortak bir yönü vardır ve aynıdır. Hepsi insanların hayatlarını nasıl isterlerse öyle oynayabileceğini düşünüyor. Onların farkına varamadıkları, yattıkları bu öfke selinin bir gün kendilerine mezar olacağıdır.

Eylül ayında 14 kişinin Kashipur, Niyamagiri Narayanapatna veya Malkangiri'de polis ateşiyle öldürülmesi, hiçbir biçimde Odisha'daki hareketi bastırmada başarılı olmayacaktır. Bütün bu yapılar, halkın bu hükümetten daha fazla nefret etmesi ve devirmek için harekete geçmesi için daha fazla neden verecektir. Efendilerinin dalkavukluğunu yapan Odisha'daki zırcahal yöneticiler, herhangi bir Maoist Odisha bölgesine

girerse sonları Malkangiri'de öldürülen 14 Maoist'le aynı kaderi paylaşır şeklinde uyarıda bulundu. Bunlar tarihten hiç ders almayacaklar mı? (...) Odisha halkı, kesinlikle Silokata ormanlarında öldürülen sevgili oğulları ve kızlarının intikamını, Maoizm'i kitlesel olarak benimseyerek ve Naveen Patnaik'ten kalan dersleri öğreterek alacaktır.

Hindistan'ın sevgili insanları, sevgili yoldaşlar; Malkangiri'de öldürülenler çoğunlukla Adivasilerdir. Onlar yalnızca bu mücadeleyi Adivasiler için değil aynı zamanda neo-liberalizmin tüm yıkıcılığına karşı mücadeleyi bütün ülkedeki sömürülenlerin sorumluluğunu da üzerlerinde hissederek kendilerine görev edinmiştir. Onların saldırılarını protesto etmek, OGH'nin yaptığı tüm vahşete karşı sadece sesimizi yükseltmekten değil, aynı zamanda egemen sınıfların emperyalizm yanlısı ekonomik politikalarına karşı büyük bir **HAYIR** demekten geçer. (...)

Bu katliamlar egemen sınıfların oranatsız kalkınma modeline karşı çıkan her kesçe protesto edilmelidir ve biz ülkemizde demokrasi arzulayan her vatandaşta protestoya katılmaya çağırıyoruz. Ülkemizin tüm gerçek demokratik kurumlarını, parti ve bireyleri 14 Eylül Katliamı'nı kınamaya ve protestolara katılmaya ve örgütlenmeye çağırıyoruz. Ülkemiz halkının 5 Ekim Baharat Bandhı izlemeye ve protestolara büyük sayılarla katılmaya çağırıyoruz.

(Abhay) Sözcü,
Merkez Komite, HKP (Maoist)

Pakistan'da depremin bilançosu ağırlaşıyor

H. Merkezi: Pakistan'ın Belucistan eyaletinde 24 Eylül günü yaşanan depremde yüzlerce kişi yaşamını yitirdi. Yak-

laşık 2 dakika süren depremde 28 Eylül günü itibarıyla 350'ye yakın kişinin yaşamını yitirdiği belirtiliyor. Kerpiç evlerin yaygın olduğu bölgede, ölü sayısı her geçen zaman artmaya devam ediyor. Meydana gelen depremin şiddeti Hindistan'ın başkenti Yeni Delhi'de dahi hissedildi. Depremin etkisiyle Umman Denizi'nde yeni bir ada ortaya çıktı.

Pakistan'da daha önce 2005 yılında yaşanan 7.6 büyüklüğündeki depremde 73 bin kişi yaşamını yitirmişti.

Pakistan'da Hıristiyanlara yönelik katliam

H. Merkezi: Pakistan'ın Peşaver kentinde 22 Eylül günü tarihi bir kilisenin önünde bombalı saldırı gerçekleşti. Nüfusunun yaklaşık yüzde 4'ünü Hıristiyanların oluşturduğu Pakistan'da Pazar ayınınin bitimiyle kiliseden çıkan kalabalığa yönelik art arda gerçekleştirilen 2 bombalı saldırıda en 78 kişi yaşamını yitirirken 100'ün üzerinde kişi de yaralandı. Bombalı saldırının hedefindeki kilisede ayın sırasında yaklaşık 500 kişi bulunduğu belirtiliyor.

Saldırıyı Taliban bağlantılı, İran merkezli **Cundullah** isimli Sunni İslamcı örgüt üstlendi. Örgüt adını ilk olarak 2005 yılında Ahmedinecad'ın konvoyuna düzen-

lediği bombalı saldırı ile duyurmuştu. Pakistan'da yaşayan Hıristiyanlara yönelik kanlı saldırı olarak değerlendirilen saldırı sonrası Hıristiyanlar birçok kentte sokağa dökülerek can güvenliklerinin sağlanmasını istedi. Rawalpindi ve İslamabad kentlerinde sokaklara barikat kurarak eylem yapan halka polisin saldırmasıyla zaman zaman çatışmalar yaşandı.

ELEŞTİRİNİN DOĞRU ANLAŞILMASI

Nedir eleştiri? Eleştiri; bir sürecin, faaliyetin, örgütün, yoldaşın, proletaryanın bilimsel bakış açısı doğrultusunda doğru bir tarzda değerlendirilmesidir.

Eleştiri-özeleştiri konusunda bilimsel bir bakış açısına ve uygulama gücüne sahip olunduğunda ideolojik-politik-örgütsel hata ve zaafardan arınıp devrimci görevler layıkıyla yerine getirilir. Bu kavrayış aynı zamanda sağlam bir savaşı örgütünün yaratılmasına, nitelikli militanların eğitilmesine hizmet eder. Sınıf savaşımında çok önemli bir yerde durmakta olan bu görevin yeterince kavrandığı ve başarılı bir şekilde uygulandığı söylenemez. Kavrayış ve uygulanış sürecinde yaşanan sorunlar adım adım ortadan kalktıkça devrimci yürüyüş gücü ve nitelik kazanacaktır.

Nedir eleştiri? Eleştiri; bir sürecin, faaliyetin, örgütün, yoldaşın, proletaryanın bilimsel bakış açısı doğrultusunda doğru bir tarzda değerlendirilmesidir. Diyalektik bakış açısı ve yöntemine uygun olarak analiz edilmesi, karşıtların iki yönünün, iki tarafın birlik ve mücadele koşulları içinde değerlendirilmesidir. Bir sorunun, bir olayın, bir sürecin, pratiğin bilimsel olarak aydınlatılması, anlaşılıp-kavranmasına ışık tutulmasıdır. Devrimci olmayan yanların, özelliklerin, deşifre edilip açığa çıkartılarak, mücadele edilmesidir. Yanlış karşı doğrunun mücadelesidir. Devrimci bir uyarı, ciddi bir dikkat çekme, hatalı ve yanlış olanın gösterilerek, doğru anlayışın kavranmasına davettir. İyi gitmeyen işlere, görevlere devrimci tarzda bilimsel bir müdahale olayıdır.

Eleştiri burjuva ideolojisine karşı uyanıklığın artırılması, bilincin gelişmesi, değişim ihtiyacının daha fazla hissedilerek mücadelenin geliştirilmesidir. Burjuva ideolojisinin varlığına, etki gücüne, pratik üzerindeki ağırlığına dikkat çekerek mücadele edilmesidir. Önce burjuva ideolojisinin varlığının pratik üzerindeki etkisinin açığa çıkartılıp deşifre edilmesi, analiz edilerek, anlaşılmasının sağlanması-

dır. Yanlışta, küçük burjuva ideolojisine karşı mücadelenin geliştirilmesidir. Ortaya konan bu çaba ve çalışmalarla birlikte proleter ideolojinin etki gücünün artırılması, pratiğe, sürece ve çalışmalara devrimci tarzda yön verilmesidir. İyi gitmeyen, hatalı olanların etkisinin kırılarak zayıflatılmasıdır. Devrimci olanın sürece egemen kılınmasıdır.

Eleştiri, sürecin, pratiğin ve militanların çok yönlü bilimsel değerlendirilmesidir. Devrimci bir kafa yoruş, ciddi bir yoğunlaşma, bir çözümleme ve sonuç çıkarma olayıdır. Bu doğrultuda bir ikna, inandırma ve eğitime çabasıdır. Yoldaşına hata ve zaafını göstererek düzeltme amaçlı samimi yaklaşımdır. Daha ileri bir birliği sağlamak için mücadelenin örgütlenmesidir. Bu görevi samimiyetle, yoldaşça yerine getirmektir. Devrimci kaygı ve samimiyetin dürüst bir şekilde ortaya konmasıdır.

Eleştiri devrimci bir görevdir. Havaya, suya duyulan ihtiyaç kadar yaşamsal değerdedir. Görülme-yeni göstermek, farkına varılmayanı farkına vardırarak, anlaşılmayanı anlatmak, kavranmayanı kavratmaktır.

Devrimci temelde değişim ve dönüşüm için güçlü, örgütlü

ve bilinçli bir çabanın en ileri düzeyde ortaya konmasıdır. Bu süreç yoğun bir emek sürecidir. Yoldaşça sahiplenme çabasıdır. Eleştiri görevi hata işlemiş bir yoldaşa ciddiyetle ve duyarlılık içinde yaklaşım sorunudur. Onu hata ve zaaflarından kurtarma çabasıdır. Yeniden devrimci bir sürece sokma çabasıdır.

Hata yapıp sonuçları ortaya çıktığında bunun kabul edilemez, benimsenemez olduğunu kesin bir şekilde açıklamak gerekir. Net, açık ve kesin bir dille belirtmek gerekir. Yapılması gereken ilk görev budur. Bu belirtilmelidir ki, yapılan hatanın sonucunda bunların nelere yol açtığı, nasıl zararlar verdiği, nasıl bir olumsuzluğa neden olduğu görülebilsin. Susmak, geçiştirmek, görmemek, bir şey olmamış gibi hareket etmek kabul edilemez. Eleştiri yapan yoldaşın dikkat edeceği ikinci mesele hatanın kaynağını, nedenlerini, yaşanış biçimini ve kökenlerini açık ve anlaşılır bir dille anlatmaktır.

Eleştirinun samimi ve dürüst bir amaç için yapıldığı ortaya konmalıdır. **Eleştirilen yoldaş, bu devrimci çabayı görmelidir ki eleştirinin neden ve hangi amaç için yapıldığını anlayabilsin.**

Eleştirilen yoldaş, eleştirinin hangi yoldaştan (eski-yeni) geldiğine bakmadan eleştirinin niteliğine, gerçekliğe uygun olup olmadığına, gerçekliği ne kadar ve nasıl yansıttığına bakmalıdır. Esas alınması gereken budur. Eleştirinin doğruluğuna ikna olunduğunda yapılması gereken ilk ta-

vır, bunu içtenlikle kabul etmek ve anında düzeltmeye başlamaktır. Eleştirilen konuların niteliğine ve yapılan vurgulara uygun olarak değişim başlamalıdır. Eleştiri alan yoldaş kendisine güçlü yüklenmelidir ki gerçek anlamda hatalardan bir kopuş sağlayabilsin.

Sadece hatayı kabullenilen bir tutum-

la sınırlanan, üstünlük yüzeysel bir yaklaşımla düzelme ve değişim gerçekleşemez. Sadece bir kereye özgü olarak kabullenme hataya neden olan kaynağı kurutamaz. Onu ortadan kaldırmaz. Düzelme ve değişim gerçeğe dönüşmez. Devrimci anlamda gerçek değişim hatalara güçlü ve sağlam yüklenilerek başarılı. Değişim zor ile olamazsa devrimci bireyin hatalardan kopuşu da zor ile olacaktır. Kendi içinde hesapsız, güçlü ve sağlam bir iç çatışma yaşamayan, köklü bir hesaplaşmaya girmeyen, küçük burjuva ideolojisinden, yaşam ve pratiğinden kurtulamaz. Hemen her gün, her devrimci pratikte kendisine yöneltilen eleştirileri hatırlayıp, çözüm için ortaya konan devrimci düşünceler doğrultusunda kendisini değiştirmeye çalışmazsa başarılı bir değişim gerçekleşmez. Sıkı ve sürekli bir çatışma ve kontrol, tekrarlara dönüşen bir hatırlama, devrimci değişimin sağlam zemini olur.

Eleştiri yapılırca karşıdaki yoldaşın politik düzeyi dikkate alınmalıdır. Yoldaşın politik ve bilinç düzeyi eleştirileri alma, kabullenme kapasitesi, devrimci mücadelede yer alışı süreci dikkate alınmadan kaba ve dikkatsiz bir tarzda yapılan eleştiriyle devrimci değişim gerçekleştirmez. **Eleştirinin içeriği ve niteliği ne kadar önemliyse eleştirinin yapıldığı biçimi ve ortamı da bir o kadar önem teşkil eder.** Doğru bir eleştiri bile yanlış ve doğru olmayan bir tarzda, karşıdaki durum ve düzeyi dikkate alınmadan yapıldığı durumlarda etkili olmaz.

Eleştiri bir değiştirme ve dönüştürme eylemidir. Böylesine ciddi ve iddialı bir görev ancak büyük bir çaba ve dikkatli bir emekle ortaya konduğunda başarılı olur. Eleştiri ciddi bir gözlem, dikkatli bir inceleme-araştırma, kapsamlı bir değerlendirme ve kafa yorma işidir. **Eleştiri hata yapan yoldaşları kurtarma operasyonudur.** Devrimci bir müdahale eylemidir. Eleştiri ciddi bir analiz gücüdür. Kafa yorma, yoğunlaşma, düzenli ve samimi bir çalışmanın ortaya konmasıdır.

Eleştiri devrimci bir görevdir. Havaya, suya duyulan ihtiyaç kadar yaşamsal değerdedir. Görülme-yeni göstermek, farkına varılmayanı farkına vardırarak, anlaşılmayanı anlatmak, kavranmayanı kavratmaktır.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Halil İbrahim Kater: Amed'de dünyaya geldi, yoksulluk içinde büyüdü. Genç yaşlarda Partizanlarla tanıştı, Armenak Bakır'ın kaçırılma eyleminde görev aldı. 1980 yılında Sive-rek'te yapılan bir ev toplantısında

kaza kurşunuyla hayatını kaybetti.

Mustafa Tekin: Dersim Nazımiye doğumlu Tekin, 6 Ekim 1987'de Edirne'de Meriç nehrini geçerken, boğularak yaşamı yitirdi.

Tuzla Şehitleri: 7 Ekim 1988 tarihinde Gebze'den İstanbul'a giden 4 Partizancı; **Hakkı Adalı, Kemal Soğukpınar, Reha Şen ve Fevzi Yalçın;**

Engin Kaya adlı alçağın verdiği bilgiler doğrultusunda Tuzla Köprüsü'nde pusuya düşürülerek katledildi. Tuzla şehitleri, 1990'lı yıllara damgasını vuracak olan yargısız infazların başlangıcıydı.

Kemal Yıldırım: Erzincan-Tercan'da dünyaya geldi. 1967 yılında Almanya'ya gitti. ATİF'in kurucuların-

dandı. 5 Ekim 1991 tarihinde yakalandığı hastalık sonucu şehit düştü.

Kahraman Ailesi: Veli Kahraman ve kızları Meral ve Zeynep Karaman Dersim'in Çemişgezek Doğanlar Köyü'nde 9 Ekim 1993 tarihinde PKK gerillaları tarafından evlerinin içerisinde elleri bağlandıktan sonra evleri ateşe verilerek katledildiler.

Usta bir oyuncu: Tuncel Kurtiz

Tuncel Kurtiz, 1 Şubat 1936 tarihinde İzmit'te doğdu. Babası Türk bürokrati olan Kurtiz'in annesi ise Boşnaklı. Varlıklı bir ailenin çocuğu olan Kurtiz, babasının bürokrat olmasından kaynaklı ilkökulu sekiz farklı şehirde okudu, lise hayatını ise Haydarpaşa Lisesi'nde sonlandırdı. Üniversitede ilk önce Hukuk okuyan Kurtiz daha sonra **İngiliz Filolojisi**, Felsefe, **Psikoloji** ve Sanat Tarihi bölümlerinde okudu; ancak hiçbirinden mezun olmadı.

Kurtiz bu süreçte **Yılmaz Güney** ile tanıştı. Çalışma hayatına ilk olarak İETT'de ışık kontrolörlüğü yaparak başladı. Ve hayat macerası böyle devam etti usta oyuncunun... Ta ki 27 Eylül 2013 tarihinde sabah sporu sonrası geçirdiği kalp krizine kadar.

"Ortada bir sorun vardı..."

Oyunculuk hayatına tiyatro ile başlayan Kurtiz ilk olarak Haldun Dormen Tiyatrosu'nda sahne aldı. O süreçte popüler kültür tarafından ilgi görmeyen usta oyuncu, Yılmaz Güney ile birlikte birçok film çevirdi. Bu süreçle hayatında yeni bir dönem başladı. Güney'in **Sürü**, **Umut** ve **Duvar** gibi efsanevi filmlerinde oynayan Kurtiz, oyunculuk hayatında **Otobüs** ve **Kanal** gibi sinema tarihinin önemli eserlerine de imzasını attı. 1981 Antalya Altın Portakal Film Festivali'nde "**En İyi Senaryo Ödülü**"nü **Nurettin Sezer** ile birlikte kaleme aldığı "**Gül Hasan**" filminin senaryosuyla kazandı.

Kurtiz "**Keşke Olmasaydı Yılmaz Güney**" belgeselinde Yılmaz Güney'i şu sözlerle anlatıyordu; "*Yılmaz'la biz iki genç komünisttik, içimizde inanç vardı. Komünisttik, ama o zaman komünizmin ne demek olduğunu bilmiyorduk. Lakin ortada bir sorun vardı, bir haksızlık vardı ve bunun için mücadele ediyorduk*". Kurtiz, yurtdışına çıkışına yasak konulan "Umut" filmini yurt-

Ustam

Aklım firarda.

Gözbebeklerimde müebbet hüznün,

Dilimde ay kesigi bir yara,

Düşüm kırık dökük,

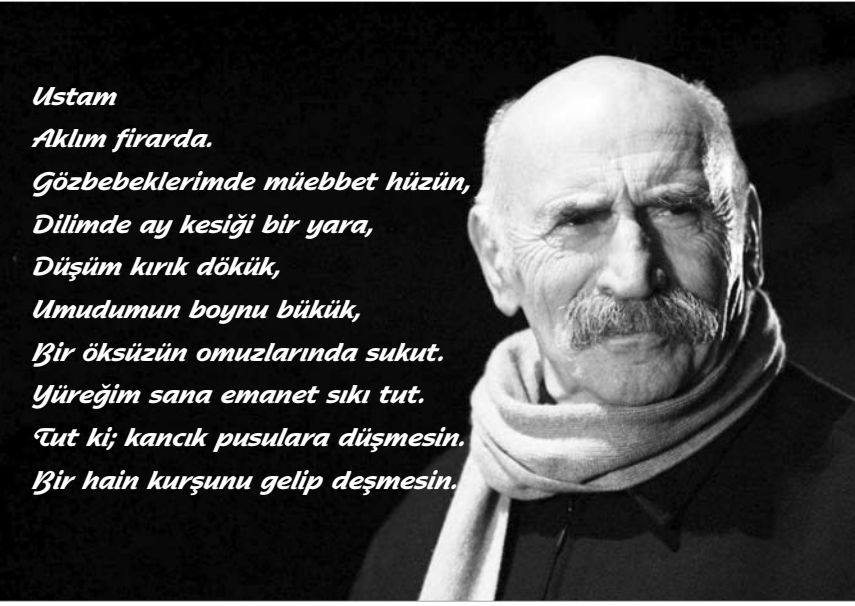
Umudumun boynu bükük,

Bir öksüzün omuzlarında sukut.

Yüreğim sana emanet sıkı tut.

Tut ki; kancık pusulara düşmesin.

Bir hain kurşunu gelip deşmesin.

dışına çıkardığı için uzun yıllar ülkeye dönemedi.

Güney, hapishaneden kaçıp yurtdışında yaşadığı süreçte Fransa'da Duvar filmini çekmeye başlamıştı. Bu süreci Kurtiz şu sözlerle anlatıyor; "*Ben o zaman yeni bir film anlaşması yapmıştım. Sonra Yılmaz'dan haber aldım 'Duvar'ı çekeceğiz gel' diyordu. Ben de anlaşma yaptığım yerle gittim, görüş-tüm. 'Arkadaşım hapisten kaçtı, Paris'te film çekecek, bana ihtiyacı var. Benim gitmem lazım' dedim ve aldığım parayı geri vererek Paris'e gittim*".

"*Yılmaz hastalandı. Midesinin yarısını aldılar. Beni aradı 'İhtiyar midemin yarısını aldılar. Ama tehlikeli bir şey değil, daha ucuza yaşatacağız. İlk benden duy istedim' diyordu. Daha sonra hastalığı ağırlaştı ve hayatını kaybetti. Yılmaz öldükten sonra rüyalarım girdi; 'ben ölmedim' diyordu, 'ölmeyi umardım ama ölmedim'. Daha sonrasında hayatımdaki en yalnız günlerimi yaşadım ve Yılmaz'ın cenazesine gidemedim, bir de annemin" diyordu Kurtiz, Güney ile son günlerini anlatırken...*

"Çok güzelsiniz çocuklar"

12 Eylül 1980 darbesi sonrasında Yılmaz Güney'in ölümüyle memle-

ketine küsüp yurtdışında yaşamaya başladı Kurtiz. Yurtdışında yaşadığı süreçte yabancı tiyatro ve sinema projelerinde yer aldı. Usta oyuncu 90'larda yeniden Türkiye'ye döndü.

"Yeşilçam'ın solcusu" olarak bilinen Kurtiz, Türkiye'de hayatına yönetmen, yapımcı ve oyuncu olarak devam etti. Hayatı boyunca düşüncelerinden taviz vermeyen usta oyuncu Gezi Parkı İsyanı'na da şu sözlerle destek vermişti; "*Apolitik diye bilinen gençlerimizin haklarına sahip çıkmak için verdikleri mücadeleyi yürekten destekliyorum. Onların üzerindeki ölü toprağının kalkması ile artık bir şeylerin daha güzel olacağı umudunu taşıyorum. Diren Gezi Parkı diren. Çok güzelsiniz çocuklar*".

Kurtiz, 28 Eylül'de Muhsin Ertuğrul Sahnesi'nde gerçekleştirilen bir anma töreniyle son yolculuğuna uğurlandı. Burada oyuncu **Barış Falay** belki de en özet şekilde Kurtiz'i şöyle anlatıyordu; "*Tuncel abi, genç bir devrimci sanatçıydı. Kafamızda zaten başka türlü onu hatırlamak, onun yaşamına ve üretimine haksızlık olur. O gerçek bir sanatçıydı, çok gençti. Ruhunu hiç kaybetmemişti. Tuncel Abi yaşamayı, oynamayı, eğlenmeyi ve özgürlüğü çok severdi. Sanatı da yaşamı da sonuna kadar yaşamayı bildi.*"

"Bozkırın tezenesi"ne bir "garip" anma!

H. Merkezi: Türkiye'nin yeni muktediri Recep T. Erdoğan büyük ozanın 1. ölüm yıldönümünde aynı istismarı sürdürüyor. Erdoğan'ın "demokratik" sürprizleri kapsamında düzenlediği **1. Altın Bağlama Kültür/Sanat Ödülleri** töreninde yaptığı **Neşet Ertaş** anmasına ailesi ve sevenleri katılmadı. "Ben halkın sanatçısıyım" diyerek "Devlet sanatçısı" unvanını kabul etmeyen Ertaş'ın cenazesinde de aynı ikiyüzlülikle devlet protokolü, uç noktada "güvenlik önlemleri" almış, timsah gözyaşları dökmüştü. "Devlet" inancına uygun olarak Cemevi ritüeliyle "gömülme hakkı" nı ona çok görmüş ve camide tören düzenletilmişti.

Şimdi de, "Her şey seçim için"

kampanyalarına malzeme yapılan Ertaş'ın anıları; faşist İsmail Türüt ve "devlet sanatçıları" eşliğinde "anma"

töreniyle kirletilmeye çalışılıyor. Törende şarkı söylettilen Erdoğan'ın imajı ise, el birliğiyle cilalanmaya çalışıldı, ancak tüm çabalar nafileydi. Sağlığında Ertaş'a hayatı zehir eden zihniyetin temsilcileri tarafından yapılan tören, ailenin açıklamalarının gölgesinde kaldı.

Törene ilişkin aile adına yapılan açıklamada; "*12 Eylül sonrası sık sık Türkiye'den ozanlar çağrılırken, Neşet Ertaş'ı gecelere hiç davet etmemişler, sahip çıkmamışlardı. Bunun acısını çok yaşamıştı. Törenle ilgili de en son bilgilendirildik. Herkes Neşet Ertaş'ı anabilir, gece yapabilir ama bunun politik ve ticari amaçlı kullanılması bizi rahatsız eder*" denilerek, devletin asıl amacı deşifre edilmiş oldu. Her ne kadar tören "hoşgörü" temalı vurgularla doldurulsa da; tüm bu durum ne insafa ne hoşgörüyü ne de inanç özgürlüğüne sığar. Kısacası, Ertaş'ın değerlerine, inancına, ölüsüne de saygı gösterilmedi. Zaten bu saygıyı, ancak türkülerin esas sahibi halk gösterebilir, lüks masalara meze olanlar değil!

Nazım, Kültür Bakanlığı'nın önceliğine uymadı!

H. Merkezi: Nazım Hikmet'in kitabını Rusçaya çeviren Türkolog Apollinaria Avrutina'ya önce destek sözü veren

Kültür Bakanlığı, sonra sözünden vazgeçti. Nazım Hikmet'in "**Yaşamak Güzel Şey Be Kardeşim**" adlı romanının Rusçaya çevrilmesi ve tanıtımı için destek veren Kültür Bakanlığı daha sonra "önceliklerimize uygun değil" diyerek destekten vazgeçti.

Ermeni sinemacı Sarkisyan yaşamını yitirdi

H. Merkezi: Ermeni tiyatro ve sinema oyuncusu ve "SSCB Halk Sanatçısı" olarak tanımlanan 84 yaşındaki **Sos Ardasesi Sarkisyan** 26 Eylül günü ciğer iltihaplanmasından

kaynaklı yaşamını yitirdi.

Sos Ardasesi Sarkisyan 24 Ekim 1929'da Stepanavan'da doğdu. 1948 yılında Yerevan Gençler Tiyatrosu'nda çalışmaya başladı. 1954 yılında Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Oyunculuk Fakültesi'nden mezun oldu. 1954-1991 yılları arasında Kapriel Sundukyan adına Yerevan Ana Tiyatrosu'nda oyuncu olarak çalıştı. 1991 yılında **Hamazgayin Tiyatrosu**'nu kurdu. 1997-2006 yılları arasında Yerevan Devlet Tiyatro ve Sinema Enstitüsü rektörlüğü, 2006'dan itibaren de

Enstitü Yönetim Konseyi Başkanlığı görevlerinde bulundu. 2009 yılından beri Ermenistan Cumhuriyeti Kamu Konseyi üyesiydi.

Ermenistan ve birçok bölgede "**Müzik Bandosunun Çocukları**", "**Üçgen**", "**Biz, Dağlarımız**", "**Nahabet**", "**Khatabala**", "**Tsori Miro**", "**Solaris**" gibi kırktan fazla filmde oynadı. Rus rejisörler tarafından yaratılan filmlerden en bilinenleri arasında Tarkovski'nin "**Solaris**" filmindeki "**Kibaryan**", V. Portkoy'un "**Ailesiz**" filmindeki "**gezgin sanatçı**" ve A. Puşkin'in "**Mikhailo Lomonosov**" adlı filmindeki "**Feofan Prokoviç**" rolleriyle tanınmıştır.

DOSYA

Asimilasyon Kiskacında Diller ve Kültürler

Azınlık ve milliyetler konusunda oldukça zengin olan ülkemizde tüm bu zenginlikler aynı zamanda bir o kadar da baskı altına alınarak; yok sayılıyor, hor görülüyor, asimilasyon politikalarına maruz bırakılıyor. Biz de Özgür Gelecek olarak bu konuda okurlarımız için bir dosya çalışmasına başladık. Gezi İsyanı nedeni ile bir süredir ara verdiğimiz dosyamıza yeni röportaj ve makalelerimizle devam ediyoruz.

Vatansız bir halk: ÇİNGENELER

H. Merkezi: Son süreçte Bursa Valiliği'nin açığa çıkan belgeleri ve şişirilen "Demokrasi Paketi"nden dolayı gündeme gelen Romanlar (Çingeneler) hakkında www.mezopotamya.gen.tr sitesinden Behçet Çiftçi'nin tarafından hazırlanan araştırma yazısını okuyucularımızla paylaşmak istedik.

Hatırlanacağı üzere Bursa Valiliği'nin Romanlar hakkında "Herhangi bir sanat ve mesleklerinin olmadığı, bu sebeple gerek uyuşturucu ticareti ve gerekse kendilerine kazanç sağlayıcı olarak gördükleri hırsızlık, yankesicilik, kapkaç, gasp gibi suçları" işlediği şeklinde bir rapor hazırladığı ortaya çıkmıştı. Bu ayrımcılığın ortaya çıkması ile bundan nemalanan AKP, bu konuyu "demokrasi paketi"ne alacağını duyurmuş ve sanki kendisi Suluku-

le'yi yıkan ve ülkenin her yerinde Romanları yoksulluğa ve ayrımcılığa maruz bırakan politikalar gütmüyormuş gibi timsah gözyaşları dökmüştü.

Paketi açıklayan Erdoğan "Roman vatandaşlarımızın yaşam şartlarının iyileştirilmesi ve eğitim alanındaki sorunların giderilmesi için adımlar atıyoruz. Özellikle barınma noktasında Roman vatandaşlarımız için çok önemli bir adım attık ve TOKİ eliyle Roman konutları üretmeye başladık" diye demeçler vererek Romanların evlerini başlarına yıkmaya, kültürlerini yok etmeye devam edeceği "müjdesini" verdi! Tam da bu konuda tartışmalar sürerken, geçen sayımızda da yer verdiğimiz Çingeneler ile ilgili bu yazının yararlı olacağını umuyoruz.

Renkli yaşamları, farklı kültürleri ve yaşam tarzlarıyla gittikleri birçok bölgede dışlanan, Hindistan'dan Avrupa'ya, oradan da dünyanın birçok bölgesine yayılan ve göçebe bir hayat sürdüren Çingenelerin dünyadaki nüfuslarının 15 milyonu geçen bir halk olduğunu pek çok kimse bilmez.

Renkli yaşamları ile bambaşkadır Çingenelerin yaşamı. Yaşadıkları toplum içinde sıra dışı yaşamları, hemen hemen her bölgede ötekileştirmiştir onları. Oysa köklü geçmişleri ile dünyanın her tarafına dağılmış ve geleneklerini uzun süre koruyabilmişlerdir. Çingenelerin dünyada 15 milyonu aşkın ayrı bir millet olduğu gerçeğini de çoğu kişi bilmez. Göçebe yaşamlarıyla rengârenk yaşamlarını dünyanın her yerine taşımıştır. Fakat aykırı yaşam şekilleri ayrımcılığa neden olmuş ve toplumun büyük kesimleri tarafından dışlanmışlardır.

Çingene ismi nereden geliyor?

Çingene kelimesi, Yunanca "tsinganos" kelimesinden türemiştir. Eski Yunanlılar, Çingene halkının Mısır kökenli olduğuna inandıkları için bu kelimeyi "Mısırlı" anlamında kullanmışlardır. Batı dillerinde Çingeneler için kullanılan "Gypsy" adı da buradan gelmektedir. Osmanlılarda da Çingeneler için, Mısır halklarından biri olan "Kıpti" kelimesi kullanılmıştır. Roman kelimesi, Roman dilinde "rom" yani "koca" kelimesiyle ilişkilendirilerek Sanskritçe de "rama" veya "ramana" ile aynı anlama gelmektedir.

Dünyanın dört bir tarafına dağılmış olan Çingeneler için her bölgede farklı isimler kullanılmaktadır. Yunanistan-Attingani, İtalya-Cingali, Macaristan-Cigany, Polonya-Cyganie, İngiltere-Gypsy, İspanya-Gitano, İran-Luri, Mısır-Nuri, Rusya-Tsigani gibi isimlerle bilinir. Aynı zamanda çok dağılmış ve sürekli hareket eden topluluklar olması nedeniyle bir ülkede çok farklı isimlerle de anılmaktadırlar.

Türkiye'de Çingeneler, yaşadıkları yöreye bağlı olarak farklı isimlerle adlandırılmaktadır. Çingen, Cingen, Cın-

gan vs gibi isimlendirilmelerinin haricinde; Kürtler tarafından "Mıtrıp-Mutruf-Kareçi-Kareç", Van ve Hakkari yöresinde "Dom", Adana çevresinde "Cono", Ege ve Trakya'da "Roman", İç Anadolu'da "Elekçi" olarak bilinir. Bunların yanı sıra Artvin, Erzurum ve Kars yöresinde "Poşa" olarak bilinen ve anadilleri Ermenice olan Çingeneler yaşamaktadır. Ayrıca resmi dilde Çingeneler için "esmer vatandaş" denilmektedir.

Çingeneler dünyaya nasıl dağıldı?

Çingeneler, Hindistan, Pakistan ve Afganistan'ın da bulunduğu bölgelerden tüm dünyaya yayılmış Hint-Avrupalı bir halktır. Kesin olarak hangi tarihte ve hangi nedenlerle göç ettikleri bilinmemektedir. Genel olarak 5. ve 14. yüzyıllar arasında farklı dalgalarla önce Hindistan'dan İran'a; buradan da Suriye ve Ermenistan üzerinden Anadolu'ya göç ettikleri kanısı yaygındır. 15. yüzyıldan itibaren Avrupa'da izlerine rastlanırken, 19. yüzyılın sonlarına doğru Kuzey Amerika'ya göç etmişlerdir. Çingenelerin vatanlarını neden terk ettikleri ile kesin bir teori bulunmamaktadır. Fakat bu konu ile ilgili üç görüş ortaya atılmaktadır.

1. Gazneli Mahmut'un Hindistan seferi sırasında 500.000 Hintliyi esir aldığı ve Müslümanlarında Romanları köle olarak alıp ülkelerine götürdükleri en yaygın teoridir.

2. Hindistan'da en düşük kast olduğu sanılan Çingenelerin Müslüman fetihleri karşısında paralı asker olarak kullanıldığı ve yenilgi sonrası göç etmek zorunda kaldıkları yönünde bir teori vardır.

3. Firdevsi'nin Şehnamesi'ne göre 420 yıllarında vatanlarını terk edip dünyaya yayılan 12.000 kişilik Luri halkının göçü, Çingenelerin dünyaya yayılmaları ile ilgi başka bir teoridir.

"Esmer Vatandaş" mitolojisi nedir?

Çingene mitolojisine göre esmer tenli

yaratılmalarının nedenleri şu şekilde anlatılmaktadır: "Tanrı yeryüzünde yaşayacak olan insan yaratma işini bitirdiğinde, biraz da cennet balçığını aldı ve onu biçimlendirerek kızartmaya karar verdi. Fakat tanrı kendi eserini fırından biraz erken çıkardığı için pişirme tonu kabaydı ve sonuç beyaz adamdı. Daha iyisini yapma umuduyla bu sefer balçığı uzun süre fırında bıraktı ve sonuç siyah adamdı. Nihayet tanrı üçüncü denemede istediğine ulaştı. Uzun bir bekleyişten sonra esmer adam yani 'rom'un yaratılışı gerçekleşti."

Çingenelerin yaşam biçimleri nasıldır?

Çingenelerin büyük bölümü gelenek, görenek ve yönetim biçimlerini korumuşlardır. Göçebe yaşam, Çingeneler için vazgeçilmez bir yaşam şeklidir. Onların deyişiyle altın kafese bile konulsalar yerlerinde duramazlar. Fakat günümüzde birçok bölgede şehir varoşlarında yerleşik yaşama geçmişler ve kendi geleneklerini devam ettirmişlerdir.

Çingeneler, geniş aile yapısına sahiptir ve aile yapısına yüksek bir değer verirler. Aile, yaşam okulu olarak kabul edildiği için çocuksuz aileler mutsuz sayılır ve çocuksuzluk boşanma nedeni olarak kabul edilir. Bu nedenle çok çocuklu aile yapısını devam ettirirler. Evliliklerde grup içi evlilikler olur ve bu evlilikler erken yaşta yapılır.

Çingene-ler, dünyanın en renkli halklarından biridir. Müzik ve dans yaşa-

mın vazgeçilmez bir parçasıdır. Bunun yanı sıra falcılık ve büyücülük, demircilik, nalbantlık, bakırcılık, kalaycılık, sepetçilik, elekçilik, seyislik, ayı oynatıcılığı, bohçacılık ve dilencilik Çingenelerin yaygın meslekleri arasında yer alır. Ailede otorite baba olurken, genellikle ağır işler kadına kalır.

Çingeneleri farklı kılan en önemli özelliklerinden biri de giysileridir. Özellikle kadın giysilerinde canlı renkler tercih edilir. Giysilerde Çingene pembesi ön plana çıkarken, kırmızı renk Çingeneler için uğurlu sayılır; yeşil renk ise Çingeneliğin göstergesi kabul edilir.

Çingenelerin yaşam tarzları, yerleşik toplumlardan oldukça farklıydı. Bu farklılıklar yüzünden çoğu zaman yerel halklar tarafından hırsızlık, büyücülük, çocuk kaçırma gibi eylemlerle suçlanmışlardır. Bu nedenlerden dolayı da halk tarafından horlanmış ve dışlanmışlardır.

14 | Haber

Üniversiteler eylemde!

H. Merkezi: Eylül ayının gelmesiyle beraber üniversiteler devletin "Eylül'de eylemler artacak" tespitiyle dile getirilen "Eylül Sendromu"nu haklı kılacak şekilde eylemlerle açıldı. Halk gençliği Gezi ruhuyla üniversitelerde haklarına ve geleceğine sahip çıkmak için eylemde!

* **Kırklareli Üniversitesi:** Kayıt döneminde bağış adı altında kendilerinden alınan paraların iadesini ve hukuk dışı uygulamaların son bulmasını isteyen KÖK-DER üyesi öğrenciler, 25 Eylül günü eylem yaptı. Öğrenciler adına açıklama yapan **Şemdin Songur**, ülkenin dikta rejimiyle yönetilmeye çalışıldığını belirterek, "Üniversiteler 'uslu', 'kaderci', 'itaatkar' bir nesil üreten torna makineleriymiş gibi görülüyor" dedi ve direniş çağrısında bulundu.

* **Dicle Üniversitesi:** 25 Eylül günü DÜO-DER'in stant açılışını bahane eden kolluk kuvvetleri halay çeken öğrencilere "dağın" uyarısında bulundu. Öğrenciler uyarılara "Katil polis okuldan defol", "Üniversitede polis istemiyoruz" sloganlarıyla cevap verdi. Bunun üzerine silahlarıyla fakülte içine girmek isteyen polislerin çabaları, aralarında YDG'lilerin de bulunduğu öğrenciler ve bir öğretim görevlisinin müdahalesi sonucu engellendi. Öğrencilere tehditler savuran polis, öğrenciler çekilmeyince üniversiteden çıkmak zorunda kaldı.

* **Uludağ Üniversitesi:** Başbakan Yardımcısı **Bülent Arınç**, 24 Eylül günü Bursa Uludağ Üniversitesi'nde İnşaat Mühendisliği binasının açılışı ve düzenlenecek olan unvan töreni öncesi protesto ile karşılandı. Törenin yapıldığı salona girmek isteyen öğrencilere ÖGB ve çevik kuvvet polisleri saldırdı. Saldırının ardından derste olan öğrenciler de çıkarak eyleme katıldı. Öğrencilerin sayısının artmasıyla çevik kuvvet polisleri tekrar öğrencilere saldırdı. Bekleşi sürerken Arınç arka kapıdan çıkartıldı.

İstanbul: 3. köprünün gündeme gelmesi ile birlikte "İstanbul'un ciğerleri" olarak ifade edilen **Kuzey Ormanları** büyük bir tehlike altında. Bu talana karşılık sosyal medya ve birçok iletişim aracı üzerinden muhalif hareketler örgütleniyor. Bu hareketlerden birisi de **Kuzey Ormanları Savunması**'dır. Özgür Gelecek gazetesi olarak Savunma aktivistlerinden **Ali Yıldırım** ile 3. köprü ve Kuzey Ormanları Savunması hakkında sohbet ettik

- **Kuzey Ormanları Savunması nasıl kuruldu, amacı nedir?**

- Kuzey Ormanları Savunması, Gezi Parkı Direnişi'nden sonra kurulan bir halk hareketidir. Kuzey ormanlarında yapılan talana karşı kenti savunan kentliler olarak nitelendirilebilir. Birkaç arkadaş bisikletle Garipçe'ye kadar gidip "Buralar hep dutluktu" diye bir pankart astık. Aslında sporla ilgilenen birkaç kişinin yaptığı bir şeydi bu. Daha sonrasında herkese açtık. Facebook'tan bir etkinlik oluşturduk. Bu sefer çok fazla bir katılım oldu. Forumlar da destek verdi. Özellikle Sarıyer Forumu...

"İstanbul öksüz değil"

"Depreme dayanıklı, elit bir kent oluşturulmak isteniyor"

- **Bir kamp pratiğiniz var. Bu kampı yapmaktaki amacınız neydi?**

- Biz normalde bisikletle gezen bir gruptuk. Daha öncelerde Sarıyer'e de bisikletli eylemlerimiz oldu. Kampa da bisikletle gittik. İlk önce insanların orayı, Kuzey Ormanları'nı yaşamasını istedik. Daha sonra orada yapılanları hep birlikte tartışıp, orayı hep birlikte nasıl savunacağımıza karar verdik. İlk olarak panel yaptık, çok sayıda atölyeler kurduk. Hepsini hem Kuzey Ormanları'nı tanıttı hem de yapılmak istenen mega projelerle ilgili bilimsel atölyeler oldu. Daha sonrasında kesim alanına gittik, orada temsili olarak bir fidan diktik ve basın açıklaması yaptık. İnsanlara şunu anlattık, bu talan daha bitmedi, hala durdurulabilir. Burada ağaçlar kestiler, ama orman kendini yenileyecektir. Yeter ki beton dökülmesin! Esas mesele, 3. köprü hala durdurulabilir.

- **Köprü için taş ocakları kurulmak isteniyor...**

- Taş ocakları milyonlarca ağacın kesilmesi demek. Bir yanı da taş ocaklarının ve köprünün yapılması Kuzey Ormanları'nın bütünlüğünü bozmak demek. Orası doğal bir orman. Vahşi yaşamla kendi kendine yetişmiş bir orman... Dikim bir orman değil ve İstanbul'un son doğal ormanı. Ortasından otoban geçirilmesi ile ormanın bütünlüğü bozuluyor ve ranta açılıyor. Burada 28 kavşak açılıyor. Kuzey ormanları gözden çıkarılmış bir alan, oraya bir kent kurulmak isteniyor. Depreme daha dayanıklı orman zemininde elit bir kent oluşturulmak isteniyor.

- **3. köprünün yapımı şu an durdurulabilir dediniz. Bu nasıl olacak?**

- Bu proje ile ilgili olarak yirmiden fazla dava var. Bu davaların hiçbiri dikkate alınmıyor. Belli bir kamuoyu oluşturuldu. Gezi Parkı'nda ne olduysa, aynısının olması gerekiyor. Milyonlarca insanın "Bu köprüyü durdurun" demesi gerekiyor. Bunun için bizim sürekli olarak insanlara anlatmamız lazım bu projeyi. Bir yandan Meclisin gündemine sokmaya çalışıyoruz. Tabii AKP bu projeyi çok sahipleniyor. Erdoğan'ın belediye başkanı olduğu zamanlarda bir açıklaması var: "3. köprünün yapılması bir intihardır. İstanbul için cinayettir. Umarım bu proje tecelli etmeden hükümet düşer. İstanbul'un kuzeyi önemlidir. Bizim ulaşım için raylı sisteme ağırlık vermemiz gerekir" şeklinde. Şehir Plancıları Odası'nın vermiş olduğu bir rakam var; bu köprünün rant bedeli, yani yerleşime açılacak olan bölgenin değeri 350 milyon dolar! Bu da iktidar için makul bir rakam. Bunun için son doğal ormanı katletmeyi göze alıyor.

Gezi Parkı'nda belli bir toplumsal duyarlılık oluştu. İnsanlar artık kulaklarını açıp dinliyor. Eskiden daha çok kafasını kuma gömen bir toplum vardı. Ama şimdi yapılması gereken kulağını açıp dinlemeyle yetinmeyip, başkalarına da anlatmasını bilmek. Herkesin bir aktivist kimliğini kendine misyon edinmesi, bir şeyleri değiştirmek adına mücadele etmesi gerekir. İstanbul öksüz değil; çoğu insan İstanbul'u kendi kenti gibi görmüyor, "ben burada yaşamam, olmadı çeker giderim" diye düşünüyor. Burayı öksüz bırakmamak lazım. Burası para için yok edilmeye çalışılıyor. Buna karşı koymak gerek!

"Umarım size de lazım olur bu olmayan adalet"

İstanbul

Gezi Direnişi Tutuklu Aileleri Platformu, 13. kez Galatasaray Lisesi önünde oturma eylemi yaptı. Cumartesi Anneleri'nden **Hanife Yıldız**, eyleme destek için gelerek, "Kayıplarımızın ve Gezi şehitlerinin katillerini bulun" talebini dile getirdi. Bu haftaki basın açıklamasını,

Gezi direniş tutsaklarından Hasan Tunç'un babası **Haydar Tunç** okudu ve "Hiçbir yalan Taksim'de uygulanan vahşeti gizleyemez" dedi.

İzmir

Gezi Direnişi Tutsak Aileleri, Konak Meydanı'nda 9. kez bir araya geldi. Tutsak aileleri YKM'nin önünden sloganlar eşliğinde Hükümet

met Konağı'na kadar yürüdüler. Yapılan açıklamada, "Çocuklarımızı birer silahlı terör örgüt militanları olarak teşhir ediyorlar. Oysa size sormazlar mı silahlı terör örgütü El Kaide ve El Nusra militanlarını Suriye'den ülkemize getiren, onlara yardım-yataklık eden, silah temin edip meşru göstermeye çalışan hükümet değil midir?" denilerek asıl terör örgütünün AKP olduğu vurgulandı.

Antakya'da anneler çocukları için yürüdü

Antakya: "Anneler çocukları için yürüyor" şiarıyla 29 Eylül günü Uğur Mumcu Meydanı'nda toplanan kadınlar ellerinde Gezi İsyanı'nda şehit düşen **Ali İsmail**, Abdullah, **Ethem**, Medeni, **Mehmet** ve Ahmet'in resimlerini taşıyarak meydanı doldurdular.

Binlerce kadın "Araların öfkesi katilleri yenecek" sloganlarıyla Gündüz Caddesi (Armutlu) boyunca yürüdü. Aylardır devletin katliamcı yüzüne tanıklık eden Armutlu Mahallesi bugün kadınların gücüne tanıklık etti.

Oldukça coşkulu yürüyen kadınlar sık sık "Kadınlar yürüyor, mücadele büyüyor" sloganını attı.

Antakya'da afiş çalışması

Antakya: İki yılı aşkın bir süredir savaşın ve Türkiye'nin bu savaşa bakışı Antakya'da yaşayan bizleri rahatsız etmekte ve bunun için onlarca eylem gerçekleştirilmektedir.

Amed'den Medeni'nin annesi, Ankara'dan Ethem'in annesi, Ali İsmail'in annesi ve Ahmet'in annesi birer konuşma yaptı.

Biz Partizanlar olarak bu sürecin teşhirini yapan çalışmalar yapıp, her fırsatta halkımızla sohbet etmekteyiz. 29 Eylül günü **Partizan** imzalı "Katledilen Lazkiye'deki Alevilerin, Rojava'daki Kürtlerin Hesabını Soracağız!" ozaltilerini Armutlu'nun merkezi yerlerine yapıştırdık.

Ali İsmail için adalet nöbeti devam ediyor

Eskişehir: Gezi Ayaklanması'nda şehit düşen Ali İsmail Korkmaz'ın katillerinin yakalanması için Eskişehir'de her Perşembe gerçekleştirilen adalet nöbetinin 11.'si 26 Eylül günü Adalet Sarayı önünde yapıldı. Eylemde Eskişehir Direniş Forumları adına basın açıklamasını okuyan **Abbas Şahin** "Bizler biliyoruz ki katillerin bir kısmı yargılanıyor-sa bu halkın Ali İsmail'i sahiplenmesi sayesinde olmuştur" dedi.

“Alevilerin Sünnilerle değil, devletle sorunu var”

İstanbul: Devletin Alevilere yönelik asimilasyoncu politikalarında izlediği, İzzettin Doğan ile cemaat ortaklığı ile başlayan yeni bir konsept var karşımızda. Cem Vakfı Başkanı İzzettin Doğan'ın "sülalesiyle" birlikte Alevilerin "içten" asimile edilmesinde hep başrol oynamış olması gerçekliği ve "cami-cemevi projesi" ile başlayıp "kendi Alevisi"ni yaratmaya çalışan AKP'nin, "Cemevi ibadethane değildir, inanç merkezidir" şeklindeki açıklamaları ile çok kısa sürede sıvası dökülen bu yeni süreci Pir Sultan Abdal Derneği Başkanı **Kemal Bülbül** ile konuştuk. Ama sadece bu konuda değil, "Demokratikleşme Paketi" üzerine de, Gezi İsyanı konusunda da sorularımızı sorduk...

İzzettin Doğan ile cemaat arasında "hoşgörü projesi" adıyla başlatılan sürecin; "iki kesimin temsil ettiklerini iddia ettikleri toplumlar adına egemen sistemin amaçlarını uygulama projesi" olduğunu söyleyen Bülbül; Aleviler ile Sünniler arasında "barış" yaşanıyor gibi bir imaj yaratılmaya çalışıldığını vurgulayarak, özellikle şunun altını çiziyor: **"Alevilerin Sünnilerle bir sorunu yoktur, Alevilerin devletle bir sorunu vardır."**

Bu görüşmelerdeki temel projenin "Aleviliği eritmek, tüketmek;

"Sünni devlet" endeksli bir noktaya getirmek, devlet otoritesinde eritilmiş bir inançlar grubu ve "devlet dini" esasını yürütmek" olduğuna dikkat çeken Bülbül, İzzettin Doğan ile Gülen cemaatinin ortak noktasının bu olduğunu söylerken; şunu eklemenin de gerekli olduğunu vurguluyor: "Bunların ikisi de devlet ve uluslararası güçler tarafından görevlendirilmiştir ve ortak bir noktası daha vardır: İkisi de 12 Eylül darbe faşizmini onaylayan kişilerdir."

"Alevileri hoş görecektir kim?"

İzzettin Doğan'ı konuşuyoruz bu kez. Onun bu projeye seçilmesinin tesadüf olmadığı söylüyor Bülbül. "İktidarın gölgesinde her dönem iktidardan nemalanmaya devam eden ve bugün buna 'adalet temsiliyeti' adını vermeye çalışan bence **devşirme zihniyetli** biridir" dediği Doğan hakkında oldukça gerçekçi bir tespit daha bulunuyor Bülbül ve "Sivil-siyasi karakterde biri değildir; devlet endekslidir. Her dönem böyle olmuştur" diyor.

Bülbül, bu yeni sürecin Aleviliğin en önemli kavramlarından biri olan "hoşgörü" ile tanımlanmasından da oldukça rahatsız. "Hoşgörü kavramı şu vesile için kullanılır; akli melaike-

lerini, becerilerini kullanamayan ya da kullanıp da bireysel hatalar yapanlara karşı gösterilmesi gereken bir tutum. Hoşgörü kavramı; bir inanç, bir topluluk, bir etnik grup, bir toplumsal kimlik için kullanılmaz" diyor Bülbül, "Alevilerle Sünniler arasında hoşgörüye dayalı bir ilişki olmaz. Saygı ve tanımayaya dayalı bir ilişki olur. Birbirlerinin inancını tanır, kabul ederler ve saygı duyarlar" diyor ve soruyor: "Alevileri hoş görecektir kim?"

"Biraraya gelmemiz kaçınılmaz"

"Demokrasi paketi" ile ilgili düşüncesini sorduğumuzda aldığımız yanıt hem kısa hem de öz oluyor: "Bu paket açıldığında bizim toplumsal, insani, kültürel hak taleplerimize tekbül eden bir sonuç çıkmayacağı için buradan demokrasi mücadelesine devam çıkar!"

Söz dönüp dolaşp elbette Gezi İsyanı'na geliyor. Kemal Bülbül de Alevilerin, bu isyana yoğun bir şekilde katıldıklarını düşünüyor ve bunu da Alevilerin zaten Gezi İsyanında öne çıkan eşitlik, özgürlük, adalet, hakkaniyet gibi değerler üzerinden yıllardır alanlarda olmasına bağlıyor. Devletin son olarak Tuzluca'yı'daki "cemevi" protestolarına da saldırısından görüleceği gibi Gezi'deki ve buradaki protestoları "demokratik tepki" olarak görmediğini vurgulayan Bülbül, sözlerini şöyle sonlandırıyor: "Gezi eylemlerinde ya da bir başka demokratik eylemde bulunmuşumuzdan çok bundan sonraki dönemi nasıl planlayacağımız önemli. Örgütlü Alevi kesimi ve demokratik Alevi kurumlar olarak Türkiye'de bulunan sol-demokratik hareketler, sosyalistler, Kürt siyasal demokratik hareketi, kadın hareketi, öğrenci-gençlik hareketi olarak buluşup; iktidarın ve ırkçı inkarcı devletin anlayışını değiştirmemiz lazım."

Gülsuyu "savaş alanı"!

İstanbul/Gülsuyu: Gülsuyu'nda "Mahallemizde çeteleri istemiyoruz" şiarıyla 28 Eylül Çarşamba günü Gülsusu Mahallesi Son Durak'ta **Partizan**'ın da destek verdiği **Halk Cephesi**'nin yürüyüşüne Çeşmebaşı Durağı'nda çeteler silahlı saldırıda bulunarak bir eylemciyi bacağından yaraladı. Saldırdan sonra Heykel Durağı'na çekilen Halk Cepheçiler, burada yollara barikatlar kurdu. Yol kontrolü yaparak hiçbir aracın geçişine izin verilmedi. Barikatları aşarak meydana çıkan üç akrebe taşı, sopalı saldırılar yapıldı. Polis, araçlarıyla olay yerinden kaçmak zorunda kaldı. Çetelerin aracı da olay yerinde ateşe verilerek yakıldı.

29 Eylül günü de Heykel Meydanı'nda bulunan mobese kayıtlarını almaya gelen polise engel olan Halk Cepheçiler'in üzerine otomatik silahlarla ateş açıldı. Polisin saldırısında kimse yara almadan kurtuldu. Fakat polise müdahale devam ettiği esnada polis, Figen ve Baran isimli 2 Halk Cephesi üyesini gözaltına aldı. Bunun üzerine Halk Cephesi üyeleri bir eylem daha düzenledi. Son Durak'tan başlayan yürüyüş Çeşmebaşı Sokağı başında tekrar çetelerin silahlı saldırısına uğradı. Bu saldırıda **Hasan Ferit Gedik** başına aldığı mermiler sonucu yaşamını yitirdi. Yine biri ağır, 3 kişi daha yaralandı.

Daha sonra Heykel Meydanı'nda toplanan devrimciler barikat kurdu. Aldığımız bilgiler doğrultusunda eylem yapan DHKP-C militanlarına PKK, MLKP ve TKP/ML militanları da katılarak destek verdi. Uzun namlulu silahlarla mahallenin bütün sokak başlarında nöbet tutan devrimcilerin arasına girmeye çalışan bir çete aracından yine bir saldırı gerçekleşti. Burada çete arabası, silahlı militanlar tarafından 2 dakika boyunca taranmasına rağmen olay yerinden kaçmayı başardı. Hasan Ferit'i öldüren çetelere karşı bir şey yapmayan, aksine çetecileri korumaktan başka bir işe yaramayan polisin zırhlı aracı, meydana girmek isterken militanlar tarafından tarandı. Polis yoğun saldırılar sonucu mahallenin dışına kaçmak zorunda kaldı.

Mahallede bütün esnaf kepenk kapattı. Minibüsler ve İETT çalışmadı ve okullar tatil edildi. Mahalle halkı Heykel Meydanı'nda tekrar toplanmaya başlayarak Gedik'in öldürülmesini protesto etti. Gedik de 1 Ekim günü yoldaşları, dostları ve ailesi tarafından kavga sloganları ile Gazi Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Ethem'in davasında polis katili korudu!

Ankara: Gezi direnişinin ilk günlerinde, Kızılay'da **Ethem Sarısülük**'ü başından silahla vurarak katleden polis **Ahmet Şahbaz**'ın yargılandığı dava 23 Eylül'deydi. Katil polis Şahbaz'ın peruk, takma bıyık ve kaşla getirildiği davada "düzeni sağlama" gerekçesiyle davayı 28 Ekim'e erteledi. Mahkeme öncesi Ankara Adliyesi önüne çevik ve sivil polis yığınağı yapılıırken, çok sayıda sivil giyimli çevik polis mahkemede izleyici bölümüne alınırken, bir o kadar da sivil polis salon içerisi ve girişini zapt etti. Duruma tepki gösteren Ethem'in avukatlarına, katilin avukatları laf attı. Bu sırada Ethem'in ailesi "**Katiller dışarı!**" diye isyan etti.

Mahkeme başkanı tepkinin dinmeyeceğini anlayınca herkesin dışarı çıkıp, tekrar içeri girmesini istedi.

Bazı polisler bunu kabul etmemekte diretti. Sivil polisler avukatları salon girişinde darp ederken, polis dışındaki izleyicilerin salona girmesi engellendi. Sivil polisler tekrar içeriye girince tepki de büyüdü. Katilin avukatları da Ethem'in avukatlarına saldırdı. Polisin saldırılarıyla sabote edilen mahkemede, "kamu güvenliği" olmadığı gerekçesiyle "kapalılık" kararı verildi. Avukatların itirazlarına rağmen karar uygulanırken, kitle salon dışına çıkarıldığı sırada sivil polisler tekrar saldırdı. Bu sırada katil polis Ahmet Şahbaz'ın peruğu düştü. Polisler aileye de saldırırken, dava savcılığın talebiyle "düzenin sağlanması" için 28 Ekim'e ertelendi.

Mahkeme sonrası Ethem'in avukatları açıklama yaparak içeride yaşananları anlattı. Sarısülük'ün abisi

Mustafa Sarısülük ise kendilerinin polise saldırmadıkları halde böyle yansıtıldığını söyleyerek davayı uluslararası alana taşıyacaklarını ve bu devletin katil olduğunu haykıracaklarını dile getirdi.

Haftalık Özgür Gelecek Peşeroja Azad

Umut Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışlıları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayincilik2007@hotmail.com

umutyayincilik @umutyayincilik

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02

Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23

İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 445 16 15

Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44

Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98

Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 30 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60

Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8

Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01

Faks: 0049 203 40 69 16

Wan'da insanlık ölüm orucunda!

Ekim 2011'de yaşanan depremden bu yana yaşamak zorunda bırakıldıkları konteynırlardan da zorla çıkarılmak istenen Wanlı depremzede 20 aile başlattıkları ölüm orucuna devam ediyor. Devletin kör, sağır, dilsiz olduğu Wan'da ikinci kışa girilirken elektrik, ısınma, banyo gibi onlarca sıkıntı ile karşı karşıya kalan depremzedeler şimdi de kaldıkları konteynırlardan çıkarılmak isteniyor. Açlık grevi ile direnişe geçen halkın yaşam taleplerine, karşılık AKP Wan İl Başkanı **Abdullah Aras** "Sizin talepleriniz karşılanamaz. Hayal kuruyorsunuz" dedi. Kısaca devlet bir kez daha depremin yıkamadığı Wan'ı yıkmak istediğini kanıtlamak istiyor.

Hatırlanacağı gibi Wan 23 Ekim 2011'de 7.2 büyüklüğündeki depremle sarsılmış, yüzlerce Wanlı yaşamını yitirirken, binlerce kişi ise yaralanmıştı. Ardından Erciş merkezli 2. kez yaşanan büyük artçı depremde ise Wan 2. kez yıkılmış oldu. Devletin "uğrak" yeri olmayan, "haritada yerini bilmediği" Kürdistan'ın birçok yoksul ili gibi Wan'da halk yoksulluğu depremle bir kez daha yaşamaya başladı. 2 yıl geçmesine rağmen devlet sadece kendi "rantsal dönüşümü" için gitmek dışında uğramamış ve depremin yıkamadığı Wan'ı kendi yarası ile baş başa bırakmıştır. Devletin artık Wan'da depremzedelerin yarasını sarması değil, yarasını deşmesinden vazgeçmesi beklenmektedir.

Ailelerinden, evlerinden, yaşamlarından olan Kürt halkına Wan'da depremden sonra "yardım" adı altında paketlerle Türk bayrakları, taşlar ve hakaret içerikli malzeme TC'nin işbir-

likçi faşistleriyle birlikte organizesi eşliğinde gönderilmiş, devletin saçtığı Kürt düşmanlığı ve şovenizm zehri paketlerden bir kez daha saçılmıştı. Haritadaki yerini depremin hatırlattığı Wan depremini "doğal afet" olarak kabul etmeyerek depremzedelere göndermediği yardımını meşrulaştırdı, giden yardımlara el koydu, "halkımızın tüm ihtiyaçları karşılanıyor" şeklinde küçük bir çocuğun bile inanmayacağı yalanlarına devam etti. Gerçi Wan'da yaşanan ve halkı gerçek manada yıkan "doğal afet" değil zaten, devletin afetiydi.

Burjuva medya yine Wan depreminde de rolünü yerine getirerek depremi günlerce yansıtmadı. Yansıttığında ise "onlar polisimizi-askerimizi şehit ediyorlar. Şimdi bir de yardım istiyorlar" ya da "Wan'da da olsa..." şeklindeki şoven, ırkçı söylemler eşliğinde yıkımı derinleştiriyorlardı. "Gölge yapma başka ihsan istemez"

diyelimiz var Türk devletine, çünkü Wan depreminden sonra günlerce yolunu kaybetmiş gibi buraya uğramayan devlet ve AKP hükümeti "Kentsel Dönüşüm" adı altında birçok mahalle ve semtte "rantsal dönüşümü" hayata geçirmek için inanılmaz bir fırsat yakalamıştı depremin ardından. Binlerce TOKİ konutu yapan hükümet bunları kendi çevresine, zengin ağa takımına peşkeş çekti ve adına "konut yaptık halkımıza dağıttık" dedi. Çok açık ki, bu konutlar yoksul ve depremden zarar gören depremzedelerin yaralarını sarmak için yapılmamıştı. Keza yüzlerce Wanlı başka kentlere göç etmek zorunda kaldı, binlercesi konteynır kentlerde yaşam savaşı veriyor.

Devletin Kürt düşmanlığı biter mi?

Konteynırlarda kalan yüzlerce aileye aylardır konteynırlardan çıkması için baskı yapmaya başladı devlet. Gide-

cek başka yeri ve yaşamı olmayan halk ise "Gidecek bir yerimiz yok, buradan çıkmayacağız" diyerek direniyor. Çıkmaları için elektrikleri kesildi, su zaten yok, ancak direnmekte kararlı olan depremzedeler seslerini duyurmak için 28 Ağustos gününden bu yana açlık grevine girdi.

Anadolu konteynır kentinde halk konteynırlardan çıkmayacağı söyleyerek barınma sorununa kalıcı çözüm bulunması için açlık grevini süresiz-dönüşümsüz ölüm orucuna çevirdi. Elektriklerini kestiği depremzedelere Valilik; "Başınızın çaresine bakın, elektrik için kendiniz çözüm bulun" diyerek, Kürt halkına yaşam hakkı tanımayacaklarını, bunun ancak hayal olduğunu bir kez daha kanıtladı.

Tabii Wan'da bunlar yaşanırken hükümet bugünlerde "demokrasi", "çözüm" paketleri açıklamakta. Paketten "kuş mu çıkacak civciv mi" çıkacak merak konusu ama şunu da biliyoruz ki, bu paketten ne demokrasi çıkacak ne de Kürt halkının fayda göreceği bir düzenleme...

Wanlı depremzedeler için kılını kıpırdatmayan devletin, Suriye'nin kanlı El-Nusra'sına "gizli" yardım teklifinde bulunduğu Özgür gündem Gazetesinin 27 Eylül haberinde belgelerle ortaya çıktı. Kürt halkına yönelik katliamlara, baskılara imza atmış TC devleti bizi bir kez daha şaşırtmadı. Bizler kararlılıkla direnişlerini sürdüren Wanlı depremzedelerin mücadelesini desteklemeye devam edeceğiz.

